KURTULUŞ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

14 AĞUSTOS 1978 SAYI 33 — 350 KRŞ

KÜRDİSTAN'DA SÖMÜRGECİ FAŞİST BASKILAR YOĞUNLAŞIYOR

Türkiye ve Kürdistan'da sınıf mücadelesinin keskinleşmesi,ve bununla birlikte gelişen devrimcitop lumsal muhalefet oligarşiyi günden güne tedirgin etmekte ve bu muhalefeti engelleyemedikleri için kudurganlaşmaktadırlar. Sömürgeci baskıyla perçinlenen faşist baskılar,Kürdistan'da her alanda görülmekte asker-polis-faşist çeteler ittifakı şeklinde bir işbirliği ve bu ittifakın tezgahladıkları oyunlar hemen hemen hergün sergilenmektedir.

Anti-sömürgeci,ulusal demokratik mücadelenin geliştiği Urfa Eğitim Enstitüsünde , kurtuluşlarını işçi sınıfının kurtuluşuna bağlı kılan devrimci öğrencilerin mücadelelerini okulda engelleyemeyen faşistler,hele okuldaki etkinlik ve denetim devrimcilerin eline geçince iyice azgınlaştılar.Şehirde devrimcileri pusuya düşürme planlarını tertiplemişler ve Hasari Akgöz'ün oturduğu evin kapısı çalınmış,kapıyı açmak için geldiğinde faşistler tara-

DEVAMI:Say:5,st:1

Türkeş adi bir yalancıdır!

SALDIRGAN TÜRKEŞ BARIŞ ÇIĞLIKLARI ATIYOR

Ülkemizdeki faşistlerin başbuğuTürkeş 6 Ağustos'ta "Ramazan münasebetiyle yayınladığı mesajda" memleketimizin huzura ve iç barışa ihtiyacı vardır..birbirimize sevgiyle,saygıyla yaklaşmak,kin ve garez duygularından sıyrılmak gerekmektedir" demiştir.Bu mesajın ertesi günündenbaşlayarak faşistsaldırılar daha bir yoğunlaşmıştır.Iğdır'da faşistler sağa sola saldırmışlardır.Ankara'daTepecik mahallesine giden belediye otobüsü kurşunlanmıştır.

(Daha önce de Tepecik ve Köstence mahallelerine saldırılar olmuş; gazetemizde mahallelilerin isteklerini iletmiş; saldırıların engellenmesi için MHP,Ü.O.'nın kapatılması gerektiğini yazmıştık)Ankara'da Balgat'ta 4 kahvehaneye ateş açılmıştır.Bir yandan kendilerinden olmayan herkese azgınca saldıran faşistler,bir yandan da bu kanlı yüzlerini gizlemek için, ütanmazca"barış,kardeşlik,sevgi"nutukları atmakta insanları

DEVAMI:Say:5,st:6

Faşizm döktüğü kanlarda boğulacak

● OLAYLAR ÇOKTAN ÖĞRENCİ ÇATIŞMASI BOYUTLARINI AŞMIŞTIR.BUNLAR BASİT "SAĞ-SOL" ÇATIŞMASI DA DEĞİLDİR . BUNLAR FAŞİST SALDIRILARDIR VE ARTIK "KİTLE KATLİAMI" NİTELİĞİNE ULAŞMIŞTIR.

● BU SINIF MÜCADELESİDİR.BU MÜCADELENİN GEREKLERİ BIKMADAN,YILMADAN,USANMADAN PROLETER DİSİPLİN,KARARLILIK VE SABIRLA YERİNE GETİRİLMELİDİR

Son zamanlarda "sivil sıkıyönetim" uygulamasıyla da birlikte "anarşi" de belli bir durgunluk sözkonusu olmuştu.Hatta bu durum çeşitli çevreleri iyimser yorumlara sevketmiş,hükümet yetkilileri de alınan önlemlerin isabetini anlatmaya başlamışlardı Ancak son günlerdemeydana gelen olaylar,sorunlara sınıfsal açıdan bakmayanların,her zaman olduğu gibi bir kez daha,yanıldıklarını gösterdi.Sosyalistlerin sorunlaraba kışını bir kez daha doğruladı.

Hükümet yetkilileri [illegible]

DEVAMI:Say:5,st:6

Emekçi-Der süresiz kapatıldı

Merkezi İstanbul Feriköy'de bulunan EMEKÇİ-DER, İstanbul valiliğince Dernekler yasasının 45.maddesi gereğince süresiz olarak kapatılmıştır.Basına bir açıklama yapan Emekçi-Der Merkez Yönetim Kurulu,uydurma gerekçelerle dernek kapatıldığını belirtmiş,anti-demokratik uygulamaları protesto etmiştir.

"Emekçi-Der'in kapatılması devrimci demokratik mücadelemizi engelleyemez" diyen Merkez Yönetim Kurulu bu anti-demokratik uygulamaya karşı da mücadele edeceğini,ayrıca Danıştay'a da başvuracaklarını açıklamışlardır ve şöyle devam etmişlerdir.

"Özellikle toplumsal anlaşmaya ve ücretlerin dondurulmasına karşı mücadelenin içinde yer alan Emekçi-Der'e yönelen bu anti-demokratik uygulama hükümetin kimlere karşı,nasıl mücadele ettiğini ortaya koyuyor".

DÖB VE DEV-LİS, EMEKÇİ-DER'İN KAPATILMASINI PROTESTO ETTİLER.

DÖB Genel Sekreteri Barboros Muradoğlu ve DEV-LİS genel sekreteri Berkut Pınar yap-

DEVAMI: Say:5 St:5

DİSK hükümete teslim olmanın hazırlığı içinde

Önce İstanbul'lu işadamları ile görüşmüştü Ecevit.Onlara yaptığı hizmetleribir [illegible] sonra yapacakları konusunda fikirlerinial mıştı.Hemen aynı gün DİSK yöneticileri ile de görüşmüştü. Ecevit ile DİSK yöneticilerinin neler konuştukları bugüne kadar doğru dürüst açıklanmadı .

Ama görüşmenin hemen ardından DİSK yönetimi CHP hükümetini desteklediğini belirtmişti. Ardından Türk-İŞ ile hükümet arasındaki "toplumsal anlaşma" imzalandı.DİSK'in ilktepkisi "toplumsal anlaşma"ya karşı çıkmak oldu.Ama öyle bir karşı çıkış-ki bir taraftan da hükümetindesteklendiği, şartlı bir "toplumsal anlaşma"ya razı olduklarını belirtiyorlardı.

DİSK yönetiminin bu iki yüzlü tavrı Gönen toplantısında da sürdü.Gönen toplantısında CHP'liler ile "ilerlemeciler" uzlaştılar.Birleştikleri nokta CHP ile "ilişkilerin düzeltilmesi" veya daha açık bir deyişle CHP'ye teslimiyetti.

Ne var ki DİSK' in tabanı Türk-İŞ'ten [illegible] farklıdır.Bilinçlidir Mücadelecidir.Bu nedenle DİSK'in imzalayacağı anlaşmadan önce taban ikna edilmeli,yumuşatılmalıdır.

Bugünlerde oynanan oyun budur.DİSK'inCHP hükümetine karşı ileri sürdüğü taleplere bakılacak olursa hükümetin bunların hiçbirini gerçekleştiremiyeceği ortadadır.A- [illegible] ma imzalanacak bir yeni "toplumsal anlaşma"da bunların hepsi yeralabilir. Örneğin iş yasasındaki değişiklik Türk-İŞ'le imzalanan anlaşmada da vardı,Örneğin 141-142'nin kalkması talebi DİSK'le imzalanacak anlaşmada "düşünce özgürlüğü güven altına alınacaktır" şeklinde yer alacaktır.Böylece DİSK üyesi işçilere DİSK' in taleplerinin hükümete kabulettirildiği gösterilmiş olunacaktır.

DİSK'in şu anda uygulamakta olduğu politika bu.Yani satış öncesi pazarlık gücünü arttırmak ve satışı işçilerin gözünden kaçırmak. Bu politika tutarmı?Bugün için belki tutacaktır.DİSK üyesi işçiler,MESS grevlerinde olduğu gibi belki gene boyun egeceklerdir.Ama mutlak bütün bunların hesabının sorulacağı günler gelecektir.İşçi sınıfının sınıf uzlaşmacılarının yakalarına sarılıp hesap soracağı günler CHP'nin , DİSK yöneticilerinin sandığı gibipek uzak değildir..

KURTULUŞ

Faşizmi ezecek olan güç proletaryanın örgütlü gücüdür

Geçtiğimiz hafta faşistlerinkanlı cinayetleri ile doluydu. Bir haftada 14 yurtsever,demokrat,devrimci faşist katiller tarafından katledildiler.Hunharca.Ve faşist katiller cinayet üstüne cinayet işlerken Türkeş barıştan,kardeşlikten bahsediyordu hiç utanmadan.Cinayetlerle hiç bir ilgisinin olmadığını söylüyordu ama Ülkü Ocakları başkanları cinayet sanığı olarak yakalanıyor,MHP ilçe binalarında bombalar,dinamitler,tabancalar bulunuyor.

Öte yandan dün,muhalefetteyken , bir tek siyasi cinayet nedeniylehükümetin istifa etmesi gerektiğini söyleyen,MHP'yi ve Ü.O.nı cinayet şebekesi olarak niteleyen CHP ve Ecevit ne yapıyor?

Anarşi ile mücadele adına ilan edilen sıkıyönetim kimin işine yarıyor? Cinayet şebekeleri ortadayken bütün MHP ve Ülkü Ocakları binaları birer katil yuvasıyken ne yapılıyor? TÖB-DER,POL-DER kapatılmak isteniyor.Sayısız devrimci-demokrat örgütler kapatılıyor.Afiş asan devrimciler tutuklanıyor,işkence yapılıyor.Gazete satan devrimcilere 7-8 yıl hapis cezası veriliyor.Kitaplar,dergiler,gazeteler toplanıyor.Ve bütün bunlar faşizme karşı mücadele edeceğini söyleyerek milyonlarca emekçinin oyunu toplayan CHP tarafından yapılıyor.

Emekçilerin "umudu"nun ilk işi işçilerin ücretlerini dondurmak oldu.İşçilerin,emekçilerin umudu oligarşiden aldığı emirle çıkarmayı düşündüğü vergi yasasını değiştirdi.Herşeye zam yaptı.

İşçi ve emekçiler bir yandan umutlarını kaybederlerken diğer yandan da giderek azgınlaşan faşist saldırı ile karşı karşıyalar. Ve bütün bu ortam içinde şüphesiz işçi ve emekçilerin temel sorunu örgütsüzlük...

DEVAMI:Say:5,st:1

KURTULUŞ

MADEN-İŞ 4. BÖLGE'DE SEÇİMLERİ "İLERLEME" ALDI

4.Bölge kongresi 6 Ağustos pazar günü Pendik'te yapıldı. Kongreye 14000 işçiyi temsilen 302 ünite temsilcisi lokal yürütme üyesi ve işyeri temsilcisi katıldı.Sonucu önceden belli olduğu için katılma oranı düşük bir kongre oldu.Çünkü genel merkez seçim öncesi muhalefetin adaylarını sertifikaları olmadığı gerekçesiyle veto etmişti.Açılıştan sonra yapılan divan seçimi "İlerleme" tarafından alındı.

Kongrede söz alan muhalefetve merkezci delegelerin konuşmaları salonda elektrikli bir hava yarattı . "İlerlemeciler" tartışmalarda genel merkeze yapılan eleştirileri "Burada bölge konseyi yapılıyor bunun için yalnızbölge faaliyet raporunu eleştirebilirsiniz " gerekçesiyle susturma

DEVAMI say:5 st:3

TEKSTİL KONGRESİ

Ertelenen genel kurulun ardından

Geçen sayıda yazdığımız son durumla birlikte,Tekstil Sendikası üyeleri ve şubeleri belirsiz bir süre "Merkezi Yönetim"den mahrum(!) durumda kalacak. Birtakım sosyalistlerin(!) talebi mahkemenin bu talep doğrultusundaki kararı ile 40.000 Tekstil üyesinin ekonomik-demokratik mücadelesinin öncülüğü kayyuma havala edildi(!)Bu süre içinde Şb.Başkanları siyasi konumlarına göre sorunları çözme yolunda yalnızlar; başkanların yetemediği sorunlar da ha kayyuma kalmış,ha tanrıya.Sendikanın konumu açısından bu belirsiz süre ile geçmiş arasındaki fark,yani kayyum ile sarı merkez arasındaki fark kendini tabana zor hissettirecek ise de,bubelirsiz süreyi uzatan her gün işçi sınıfının kaybı, burjuvazinin ise kazanımı olacaktır.Kuluçkaya yatırılmak istendiği şu dönemde Tekstil işçisinin şöyle bir adım atmasının gerekliliğini vurgulamıştık: Her Genel Kurul delegesi merkez yönetimi için "Güvenli" ve "tutarlı" gördüğü adaylarında bu gelişmelerin sorumluluğunu aramalıdır;Bulacaktır.

Aramalı,çünkü patronlara karşı verilecek mücadele, öncülük iddiasında olanların hatalarıyla patronların yönlendirmesine geçti.Şimdi karar Yargıtay'dan çıkacak ve kuşkusuz işçi sınıfından yana olmayacak bu karar.Bu nedenle bu kararın mutlu edeceği muhalif taraf ın(İlerleme yada VP-SGB) kendisini bir kez daha sınaması gerekecek;çünkü sınıf mücadelesinde hem pat

DEVAMI:st:5,st: 7

TRT YÖNETİM KURULUNUN YENİ KARARI

Ecevit Hükümeti işbaşına geldikten sonra bir yığın anti-demokratik yasa ve kararlar almıştır.Bunların sonuncusu TRT yönetim kurulunun aldığı karardır.

Bu karara göre siyasi partilerin demeçlerini TRT yönetim kurulu sansürden geçirecek İlk bakışta bunun vehameti anlaşılmıyor.Ancak bu karar da diğerleri kadar anti-demokratik ve işçi sınıfı hareketine yarar değil zarar getirir.İşçi-sınıfı gerçek demokrasinin en kararlı sovunucusu ve uygulayacısıdır.Bunun için demokratik hakların zerresine dokunulduğunda ona en acımasızca karşı çıkar.Demokrasi mücadele

DEVAMI: Say:5 St:5

MERSİN AKGÜBRE'DE GREV

[illegible]

1 Eylül 1977'de Petrol-İŞ'le Akgübre arasında sözleşme görüşmeleri Baştemsilci Celal İlhan arkadaşın işten atılmasıyla 21.2.1977'de iyiden iyiye gerginleşti.Baştemsilcinin işten atılmasının ana nedeni temsilciler olarak yayınlanan bir bildiride "patrona hakaret" ettiğiydi.Bildiri; sosyal hakların , işçi sağlığının, iş güvenliğinin yetersiz olduğunu belirtirken,bu konuda en azından mevcut yasaların işlerliğini ve daha köklü önlemler alınma gerekliliğini öngörüyordu.

Bütün bunların yanısıra,çalışma emniyetine önlemli davranmama sudan nedenlerle görüşmeleri ertelemede eklenince ekonomik - demokratik istemler iyice belirginlik kazanmış oldu.

Daha önce başvurdukları sağlık denetimi için Mersin Verem Savaş Dispanserisinde genel bir kontroldan geçildi.Sonuç, sağlık açısından elem vericiydi.Verem Savaş bu konuyu Patrona ve vilayete bildirdi. "Zehirli gazların, kontrolsüzlüklerin neden olduğu bronş tıkanması görülmüştür " diyerek.

At başı giden uğraşların yanısıra işten çıkartılan Celal

Alınan ve alınacak hakların yeterli olmadığını ve grev de dahil olmak üzere bunların "okul" ve sömürücü düşman güçleriyle taktik çarpışmalar olduğunu biliyor Akgübre işçileri.

Devamı: Say:5 St:9

● KURTULUŞ,VATAN PARTİSİ,KİTLE VE EMEĞİN BİRLİĞİ GRUBLARININ DÜZENLEDİĞİ KAPALI SALON TOPLANTISINDA 1500'DEN FAZLA İŞÇİ VE EMEKÇİ "TOPLUMSAL ANLAŞMA"YI LANETLEDİLER.

TOPLUMSAL ANLAŞMA PROTESTO EDİLDİ

Ücretlerin dondurulmasına karşı bir araya gelen Kurtuluş,Kitle,Emeğin Birliği ve Vatan Partisi siyasetleri bu uğurda bir kampanya açtılar. Bu kampanya bir dizi eylemi içermektedir.Kampanyanın bir parçası olarak dağıtılan "ücretler dondurulamaz , Toplumsal Anlaşmaya hayır" başlıklı bildiri en geniş emekçikitlelere ulaştırılmış , ve mücadeleye çağırmıştır.Daha sonra 13 Ağustos günü yine dört siyaset İstanbul Kazablanka da kapalı salon toplantısı tertipleyerek ücretlerin dondurulmasını protesto ettiklerini açıklamışlardır.

Toplantı amacına ulaşmış ve geniş işçi topluluğu tarafından izlenmiştir. Emeğin Birliği ve Kitle siyasetlerinin konuşmalarının ardından toplantıya Tüm Döküm-İŞ' in önderliğinde pankart açarak EMAŞ,MŞM,ÇELPAŞ,FİLBAL işçileri de katılarak ücretlerin dondurulmasına karşı mücadeleye atılacaklarını göstermişlerdir.

Kurtuluş adına konuşan arkadaş böylesine somut ve dolaysız birbiçimde işçi sınıfına dayatılan kölelik anlaşmasına karşı çağrıldıkları halde katılmayan siyasetleri eleştirmiş, dar grupçu çıkarları bir tarafa koyarak bu platform içine katılmaları gerektiğinivurgulamıştır.Daha sonra CHP hükümetinin teşhir edilmesi gerektiğini söyleyerek diğer yandan da CHP hükümetini faşizme karşı tavır almaya zorlamanın sosyalistlere düşen bir görev olduğunu hatırlatmıştır.

Oligarşinin işçi sınıfına yönelttiği saldırıların,azgınlaşan faşist saldırıların ancak ve ancak proletaryanın devrimci partisi önderliğinde göğüslenebileceğini ve ortadan kaldırılacağını söyleyerek bu platformların proletaryanın devrimci partisinin yaratılmasına yönelik adımlar haline dönüştürülmesinin aracı olmasını vurgulamıştır.

Toplantının sonunda dört siyaset tarafından yapılan deklarasyonda özetle şöyle denilmektedir:

"Egemen sınıfların halka ve sosyalistlere yönelttiği bütün bu saldırılara karşı ORTAKÇA MÜCADELE ETMEK ZORUNLULUĞUNU du-

DEVAMI:Say:5,st:4

"TABAN FİYAT" POLİTİKASI ÜZERİNE

"Kredilerin uluslararası dağılımını yönlendiren ülkeler ve kurumlar,gelişme sürecindeki ülkeler ekonomilerini "istikrar" adı altında durgunluğa zorlamaktadırlar"

Bu sözler,bu feryat(!)geçen hafta İstanbul'da düzenlenen uluslararası bir toplantıda konuşan Başbakan Ecevit''ten yükseliyordu.Bu sözler ülkenin en yetkili yöneticisi tarafından söyleniyor ve emperyalizme bağımlılığı dile getiriyor.Emperyalizme bağımlılık ilişkileri içerisinde gelişmenin ve kalkınmanın olanaksızlığını taya koyuyor.

Peki bu sözleri,bu gerçeği ifade edebilen bir siyasi yönetici eğer samimi ve dürüst ise ne yapmalıdır? Hiç kuşkusuz ülkenin gelişmesine ve kalkınmasına engel olan bu ilişkileri parçalaması ve tasfiye etmesi gerekir.Ancak bunu Ecevit ve CHP'den beklemek siyasi ahmaklığın ta kendisi olur.Ecevit bir yandan bu sözleri ederken,hatta ABD'ye "kafa tutarcasına"(!) "gölge etme,başka ihsan istemez" diyecek,öte yandan da emperyalist ülke ve kurumları kapı kapı dolaşacak, kredi ve döviz sorununu çözmeye çalışacaktı. Bu emperyalist kurumların en etkililerinden biri olan IMF'nin ileri sürdüğü her koşulu kabullenecekti.Zaten Ecevit'in de tüm becerisi ve oligarşi açısından değeri buradadır.Ekonomik bunalımın yükünü,bir takım yaldızlı sözler ve "solculuk" maskesi altında,halk yığınlarının omuzlarına yıkmak. Bütün sorun budur.Ve teslim etmek gerekir ki Ecevit bu işi oldukça iyi kıvırmaktadır ve oligarşinin güven ve takdirini toplamaktadır.

"Toplumsal anlaşma" adı verilen bir girişimle işçi sınıfını oligarşi adına teslim almaya çalışan Ecevit, taban fiyatları politikası ile de köylülüğü teslim almaya çalışmakta,özellikle yoksul ve orta köylüleri sefalete sürüklemektedir.Taban fiyatları ve destekleme alımlarına ilişkin politika,hiç kuşkusuz,Ecevit'in şikayet eder göründüğü uluslararası kredilerin dağılımını yönlendiren kurumların başında gelen IMF-nin dayatması sonucunda şekillenmektedir.IMF'nin "istikrar" adı altında ekonomiyi nasıl durgunluğa sürüklediğini ve bunun kırsal kesime yansımasını genel hatlarıyla şöyle ortaya koyabiliriz;

Öncelikle şunu vurgulamak gerekir ki kırsal kesimdeki sorunların taban fiyat ve destekleme alım politikası ile çözümlenmesi mümkün değildir.Bu sorunların çözümü ekonomik ve siyasi iktidar sorunu ve mevcut üretim ilişkilerinin değiştirilmesi sorunudur. Bu anlamda kentte olduğu gibi kırdaki sorunlarına gerçek çözümü emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmuş "Bağımsız Türkiye" ve oligarşiyi iktidardan devirip işçi-köylü devrimci-demokratik iktidarını kurmuş "demokratik Türkiye" de sözkonusu olabilecektir.Devrimci-demokratik halk iktidarı kentte olduğu gibi kırda da her türlü ekonomik ve sosyal sorunu köklü bir şekilde çözecektir..

Öte yandan taban fiyatları ve destekleme alım politikası baştan beri geniş köylü yığınlarını aldatmaya ve soymaya,tekelleri ise palazlandırmaya yöneliktir.Bu politika kırsal kesimdeki sömürü ve soygunu daha sistemli, çarpık kapitalizmin ve emperyalizmin taleplerine uygun olarak daha rasyonel ve denetim altına alınmasına hizmet etmektedir.Yoksa geniş köylü yığınlarının ürünlerinin gerçek değerini,üreticinin alınterini karşılamaya değil.Nasıl olabilir ki?

Ülkede,tarımda kullanılan toprakların aşağı yukarı yarısı tarımdaki nüfusun 1/10'inin elinde iken, diğer yarısı 9/10'nun elindedir.1 milyon civarında köylü ailesi topraksız ve milyonlarca aile iseyeterince toprağa sahip değildir,az topraklıdır.Tarımdaki nüfusun ezici,çok büyük bir çoğunluğunu topraksız,az topraklı ve orta köylüler oluştururken elbette bu politika kırsal ekonominin sağlıklı ve dengeli gelişimini sağlayamaz.Nihayet herşeyin ötesinde kırsal ekonominin geriliği kapitalizmin kaçınılmaz bir ürünüdür.Bırakalım bizim gibi kapitalizmin çarpık geliştiği ve burjuva demokratik devrimin tamamlanmadığı bir ülkede burjuva demokratik devrimin gerçekleştirildiği emperyalist metropollerde bile kırsal ekonomi geridir.Çünkü burjuvazi bu ülkelerde de kırsal kesimin geriliğini giderecek,sermayenin rahatça dolaşımını ve akımını sağlayacak "toprağın millileştirilmesini" gerçekleştirmemiştir.Böylesi bir uygulama burjuvazinin ekonomik çıkarlarına uygun olduğu halde özel mülkiyete ve dolayısıyla kapitalizme bir darbe olduğundan buna yanaşmaz.Sonuç olarak kırsal kesimin ve kırdaki ekonomik ilişkilerin geriliği kapitalizmin kaçınılmaz bir ürünüdür;bu durum özellikle bizim gibi kapitalizmin çarpık bir biçimde geliştiği ülkelerde daha da ileri boyutludur,kır ile kent arasındaki uçurum daha da derindir.Kır ile kent arasındaki bu uçurumu ortadan kaldırmak ve kır ile kentin dengeli, uyumlu gelişmesini sağlamak artık tarihsel olarak çağını doldurmuş kapitalizmin değil,sosyalizmin başarabileceği bir şeydir.

Dönelim IMF' yani emperyalizm ve taban fiyatları politikasına.IMF' nin Ecevit hükümetine "yeşil ışık" yakmak için,yani kredi ve döviz sorunlarının çözümünü kolaylaştırmak için koşullarından ikisi yüksek oranda devalüasyon yapılması ve enflasyonun dizginlenmesi idi.

Ecevit hükümeti belli oranda bir devalüasyon yaptı.Öte yandan enflasyonun nedenleri arasında ise en başta işçi ücretleri ve yüksek taban fiyat uygulaması gösteriliyordu.Dolayısıyla yapılması gereken işçi ücretlerinin dondurulması veya sınırlandırılması ve taban fiyatlarının düşük tutulması idi Böylece enflasyonun dizginlenmesi mümkün olabilecekti.Nitekim Ecevit hükümeti IMF'nin bu direktiflerine harfiyen uymuştur.Yüksek oranda devalüasyon yapılmış,öte yandan "toplumsal anlaşma" adı altında işçi ücretleri sınırlandırılmış ve taban fiyatları oldukça düşük tutulmuştur.Ancak bu tedbirlerle enflasyonun dizginleneceğini sanmak hayaldir.Çünkü enflasyonun gerçek nedeni işçi ücretleri ve küçük ve orta üreticilerin gelirleri değildir.

Bu yılki taban fiyat ve destekleme alım fiyatlarında görülen bir gerçek de şudur ki; ihraç edilen ürünlerde fiyatlar daha yüksek saptanırken, ihraç ürünü olmayan ürünlerde daha düşüktür.Örneğin ihraç ürünlerinden pamuk taban fiyatında geçen yıla göre ortalama artış %27,9; kuru üzümde %45,8; fındıkta %30,3 iken; elde stok bulunan buğdayda %17,8'dir.Diğer ihraç ürünü olmayan ürünlerde bu oran çok daha düşüktür.Bu da göstermektedir ki hükümet köylü yığınlarını değil, esas olarak tekelci sermayenin kredi ve döviz sorununu düşünmektedir.Her alanda olduğu gibi kırsal kesimde ve taban fiyatları politikasında da hükümetin kimin çıkarlarını düşündüğü açık seçik ortaya çıkmaktadır; geniş emekçi yığınların değil,oligarşinin çıkarlarını kollamaktadır.

Öte yandan şu soruyu sormak da gerekir; hükümetyüksek taban fiyatı saptasa ne olur? Bu geniş köylü yığınlarını sefaletten ve her geçen gün yoksullaşmaktan kurtarır mı? Cevap hayır'dır

Çünkü,bazı bölgeler arasındaki,küçük farklar dışında,hükümetler resmi olarak herkese uygulanan sabit bir fiyat saptamaktadır.Bu durumda doğal olarak en fazla üreten ve pazara ürün çıkarabilenler en çok gelir elde etmektedirler.Bundan da en kârlı çıkanın kapitalist büyük çiftçiler ve büyük topraksahipleri olduğu ortadadır.Tarımdaki nüfusun ezici çoğunluğunu oluşturan 1 milyon civarındaki topraksız köylü ailesi zaten pazara ürün satmakta değil,tam tersine tüketici durumundadırlar.Milyonlarca az topraklı ve orta köylü ailesi ise yine ya hiç ya da çok az miktarda ürünü pazara çıkarabilmektedir.Dolayısıyla büyük çoğunluğu oluşturan bu kesimlerin yüksek taban fiyatından ciddi bir çıkarı pek sözkonusu değildir.Orta köylülerin en yüksek dilimi hatta zengin köylü denebilecek unsurların bir kesimi bile esas olarak tüccar-banka-tefeci kıskacı içinde olduklarından taban fiyatları bunları da fazla etkilememektedir.Ürünleri daha toprağın altında iken,taban fiyatları ilen edilmeden, tüccar-banka-tefeci üçlüsünden biri ürünlerine el koymaktadır.

Sonuç olarak ve özetle; taban fiyatları ve destekleme alım fiyatları,yüksek de olsa düşük de olsa, tarımdaki nüfusun ezici çoğunluğunu oluşturan topraksız,az topraklı ve orta köylü ailelerini çok fazla etkilememektedir (bu hiç etkilemediği anlamına gelmez) Çünkü bunlar pazara ya hiç ya da çok az ürün çıkarabilmekte ve hatta bir çok ürün açısından tüketici durumundadırlar.Dolayısıyla fiyat politikasının esas olarak yöneldiği kesim kapitalist büyük çiftçiler ve büyük toprak ağaları olmaktadır.Ve bunlar tarımdaki nüfusun çok küçük bir kesimini oluştururlar.Çok büyük çoğunluk her geçen gün sefalete, yoksulluğa sürüklenmektedir.Onları kurtaracak olan yüksek taban fiyatları değildir . (Örneğin 1974'de Ecevit hükümeti yüksek taban fiyatı uyguladı da ne oldu? Üreticinin eline geçen para enflasyon ve devalüasyonla kısa sürede yokedilmiştir) Onları kurtaracak olan işçi sınıfıdır.Bu noktada özellikle Ecevit in sinsice de değil,açıktan açığa işçi ve köylüleri karşı karşıya getirmeye çalışan söz ve davranışlarına dikkat çekmek gerekir.Ecevit buğday ve ekmek fiyatlarında olduğu gibi kent ve kır emekçilerini karşı karşıya getirmeye,çıkarlarının farklı olduğunu benimsetmeye çalışmaktadır.Buğday fiyatlarının yüksek olmasının ekmek fiyatlarının da yüksek olmasını doğuracağını böylece bundan kent emekçilerinin zarar göreceğini söylemektedir.Bu oligarşinin siyasi temsilcisi Ecevit'in alçakça bir taktiğidir Demokratik halk devriminde müttefik olan,aralarında sarsılmaz ve ortak çıkar bağları olan,her ikisi de oligarşi tarafından sömürülen ve soyulan kent ve kır emekçilerini karşı karşıya getirmeye,onları birbirine düşürmeye çalışmaktadır. Oligarşinin faşist ve diğer gerici partileri,köylüleri işçilere düşman etmek için onların mülkiyet duygusuna seslenir ve üretimdeki yerlerinden dolayı,dağınıklıklarından,örgütsüzlüklerinden yararlanmağa çalışırken,Ecevit daha "akıllı " ve "ince" taktikler kullanmaktadır .

Ancak tüm bu akıllı,akılsız,ince,kalın taktikler boşa çıkacaktır, çıkmak zorundadır.İşçilerin ve köylülerin,kent ve kır emekçilerinin mücadeleleri ortak, kurtuluşları birdir. Kurtuluşları demokratik halk devriminde ve demokratik halk iktidarındadır.

GERÇEK

SOSYALİZM
ALTERNATİF OLMAK ZORUNDADIR,

Oligarşi mevcut bunalımdan çıkabilmek için iktidara getirdiği Ecevit hükümetinin aracılığıyla çeşitli tedbirleri uyguluyor.IMF ve diğer emperyalist kredi kurumlarıyla görüşmeler yapılarak,döviz sorunu çözümlenmeye çalışılıyor.Ambargo kaldırtılmaya ve bu arada ordunun üretime katılmasının yolları bulunmaya çabalanıyor.Taban fiyatları düşük tutularak küçük üreticilerin gelirleri "toplumsal anlaşma" ile de işçi ücretleri sınırlandırılmaya uğraşılıyor."Sivil Sıkıyönetim" uygulamaları da sözüm ona "anarşiye" çare..! Oysa "anarşi" diye gösterilen faşist saldırılar " kitle katliamları" niteliğinde azgınlaşarak sürüyor.Geçen hafta 5 gün içerisinde 14 yurtsever katledildi,yüzlerce de yaralı var.

Oligarşi Ecevit hükümeti aracılığıyla yapabildiği herşeye rağmen işin içinden çıkamazsa,geriye son bir çare kalmaktadır; faşist diktatörlük! Bu çok iyi kavranmalı ve sosyalistler tavırlarını buna göre saptamalıdırlar .

Ecevit hükümeti,iktidara gelmeden önce söylediklerinin bugün tam tersini yapıyor.Bu her alanda çok açık,ama geniş yığınlar değil,sosyalistler ve henüz çok azınlıkta olan sınıf bilincine sahip unsurlar açısından açık.Geniş yığınlar hala oligarşinin temsilcisi Ecevit'ten pek çok şey bekliyor.Yığınlardaki ufak tefek kıpırdanmalar henüz doğru bir siyasal kanala akıtılabilmiş değil.

Örnek olarak "toplumsal anlaşma"yı gösterebiliriz.İşçi sınıfının ücretlerini dondurmaktan başka grev ve toplu sözleşme haklarını bile sınırlayan bu kölelik anlaşmasına karşı,sosyalistlerin belli bir kesimi dışında, aktif bir tavır alan var mı? Amerikancı,sarı Türk-İş'in tabanı yeterli siyasal bilince sahip değil diyelim ya DİSK ve onun tabanı? Ya sosyalist kesimin önemli bir kesimi? DİSK toplumsal anlaşmayı kendi önermesine ve pazarlık yapmasına rağmen bugün için karşı çıkar görünüyor.Ama busadece bir görüntü.DİSK toplumsal anlaşmayı kabul edecek,biçimde bir takım ufak-tefek değişiklikler veya başka yöntemlerle.Ama önemli olan öz olarak bu nitelikte bir anlaşmayı,oligarşi ile böyle bir uzlaşmayı kabul etmesi.Ve sosyalistler bu konuda,diğer konularda olduğu gibi yığınları ne kadar uyarabiliyor,etkileyebiliyor, Yığınlara gerçekleri ne kadar anlatabiliyor ve harekete geçirebiliyor? İşte bunlar sosyalizm ve işçi sınıfı adınakonuşan herkesi iyice düşündürmeli.

Sosyalistler kendi kendilerine gelin-güvey olmayı bir kenara bırakmalıdırlar.Siyasal olarak sağlam bir temel üzerinde, doğru ilkelerin yol göstericiliğinde mümkün olduğunca geniş yığınlara seslerini duyurabilmelidirler Özellikle belirli,önemli toplum-

DEVAMI:Say:5,st:1

ÇALIŞMA SORUNLARI

Yetki Prosedürü

TOPLU SÖZLEŞMELER İÇİN ÇAĞRIYA UYMA ZORUNLULUĞU

Bundan önceki yazılarımızda toplu görüşmeler için yetkili sendikanın tesbitini ve yapılacak işlemleri kısaca anlatmaya çalışmıştık. Şimdi ise yetki tespitinden sonra, yetkili sendikanın Toplu görüşmeler için yapması gereken yasal işlemleri kısaca anlatmaya çalışacağız.

Yasaya göre yetkili sendikanın toplu görüşme çağrısına işverenin uyma zorunluluğu vardır. Çağrının yapılması üzerine taraflar yapacakları görüşmenin yer,gün ve saatini aralarında anlaşarak tespit ederler.

Fakat işveren sendikanın çağrısına gelmezse(ki bu konuda cezai bir hüküm yoktur)sendikanın talebi üzerine BÇM (Bölge Çalışma Müdürlüğü) 10.madde toplantısı adı verilen toplantının yapılması için işverene çağrı yapar.İşveren bu toplantıya da gelmezse yine sendikanın yazılı talebi üzerine BÇM 15. madde toplantısı düzenler,işveren bu toplantıya da katılmazsa sendikanın grev hakkı doğar.

TOPLU SÖZLEŞME VE TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİNE ULAŞMA

Yetkili sendikanın Toplu Sözleşme çağrısına işverenin uyması üzerine toplu görüşmeler başlar.Devrimci sendikalar sözleşme görüşmelerine işçi temsilcilerinin de katılması için gerekli çabayı harcamalıdırlar.Toplu görüşmelerde yapılan her toplantıda tutanak tutulmalıdır,ve tutanağa yapılan teklifle karşı teklifin yazılması ve konuşmanın bir özetine yer verilmesi uygun olur.(Bu tutanaklar yapılacak TİS yorumunda veya Toplu görüşmelerin olumlu sonuç vermemesi halinde uzlaştırma safhasında gereklidir.Ayrıca devrimci sendikaların

DEVAMI:Say:5,st:5

DEMOKRATİK BURJUVA DEVRİMLER -2-

Enflasyondan en çok sabit gelirliler sıkıntı çekerler. Topraklarının büyüklüğü belli olan feodaller gittikçe dara düştüler.Bu insanların, avcılık,çeşitli eğlenceler,süslü elbiseler, arabalar için ne kadar para harcadıklarını da düşünürsek gittikçe burjuvaziye nasıl borçlandıklarını anlayabiliriz . Borçlarını ödeyebilmek için,topraklarının kirasını arttırdılar. Artan fiyatlardan son derece güç şartlarda yaşayan köylüler bu artan kiraları ödeyemez duruma düştüler,feodallerin zoru bile bunu gerçekleştiremedi.Bu sıralarda Avrupa'da sık sık köylü isyanlarının olmasının temel sebebi budur. Ama henüz burjuvazi bu isyanlardan kendi iktirını kurmak için faydalanamıyordu. Kiralarını ödeyemeyen köylüler topraklardan atıldılar ve bu topraklar ya gündelikçilere,tarım işçilerinin ilk örneklerine,düşük ücretlerle feodaller tarafından ektirildi yada burjuvalara kiraya verildi.Onlarda bu toprakları tarım ücretlilerine ektirdiler.Bu yeni yöntem toprak kölesinin artı-ürününe elkoymaktan hem daha ucuz hem de daha kârlı idi. Topraklarından sürülenler şehirlere göç ettiler fakat sanayi henüz bu insanları isdihdam edecek kadar gelişmemişti.

Feodallerin yaşadığı bir diğer değişiklikte çağın gereklerine uymak oldu.Tarım yaptıkları toprakları hayvancılık yapmak ve böylece dokuma tezgahlarına hammadde yetiştirmek için otlaklar haline getirdiler.Olan yine bu topraklarda yaşayan köylülere oldu.Bir sabah kalktıklarında aileleri ile topraklarından atıldıklarını gördüler. Yüzlerce insanı topraklarından eden bu yöntem tarihte "çeviri" adı ile bilinir(tarlaların etrafı tellerle çevrilir ve hayvancılık yapılır)Bu topraklardan atılan insanlarda şehirlere göç ettiler.Çeviri yönteminin en yaygın olarak uygulama alanı olduğu İngiltere'de,tarlalarından atılan bu işsiz güçsüz takımı,(lümpen proletarya)öyle çoğaldıki, önceleri bir sene içinde iki defa işsiz olduğu saptananlar asılmaya başlandı,sonrada, burjuvazinin ve toprak sahiplerinin mülkleri için bir tehdit olan bu insanlar eğlence konusu oldu ve sürek avları düzenlenerek hayvan gibi avlanıp öldürülmeye başlandı

Ticaretin gittikçe gelişmesi dünya pazarının oluşmaya başlaması,eski üretim teknik lerinin yetersiz kalmasınıda beraberinde getirdi.Bir zamanlar ilerici bir rol oynayan Lonca yapıları artık üretici güçleri engelleyen ve üretimin genişlemesinin önünde dikilen engeller haline geldiler, Loncalardan bağımsız olarak kırlarda (buralar loncaların denetiminde değildi)hammaddenin ve zenaatkarın kendi evinde ailesi ile beraber üretim yaptığı,"eve iş verme"yöntemi ile, üreticilerin işverene ait iş aletlerinin konduğu hangarlarda(büyük binalarda)hep beraber çalıştığı ve üretimin esas olarak hala el işine bağlı olduğu manifaktürler gelişmeye başladı. Ticaret burjuvazisi yavaş yavaş sanayi burjuvazisine dönüşüyordu.

Burjuvazi ekonomik olarak güçlenmişti. Kralların eskiden beri, ona buna bol keseden dağıttığı ayrıcalıklar, hem ticareti engelliyor hem üretime sekte vuruyordu. Savaşmaları için sürekli krallara borç para veriyordu,ama artık bu paraların aptalca harcanmasından ve bir türlü zamanında geri ödenmemesinden bıkmıştı. Lonca örgütlerine gelince,bunlar bütün üretimi hala eski tekniklerin etkisi altında tutmak istiyorlardı. Toprakta ise insanların kişisel bağımlılığının ortadan kalkması gerekiyordu.Sermayenin iş görebilmesi,yani,artı- değer yaratabilmesi için bunun işgücünden başka satacak bir şeyi olmayan ve özellikle bu iş gücünü istediği gibi satma özgürlüğüne sahip olan bir insanla,yani,işçi ile karşı karşıya gelmesi gerekir,ama işçi olabilecek insanların hala büyük bir kısmı toprakta bağımlı,diğer bir kısmı da küçük üreticiler şeklinde loncalar da örgütlü idi.

Burjuvazi toprak köleliğine karşı idi çünkü özgür iş gücüne ihtiyacı vardı,soyluluktan gelen ayrıcalıklara,iç gümrüklere,gelişi güzel alınan vergilere karşı idi.Sermayesini istediği yerde ve istediği biçimde kullanmasını engelleyen bütün engellerin kalkmasını istiyordu.Ve nihayet ekonomik olarak güçlü idi,artık politik olarak da en güçlü olmak istiyordu.

Eşitlik,kardeşlik ve dayanışma sözleri ile ileri atıldığında, halk tabakalarının peşinden gelmesi an meselesi idi ama,birtürlü karar veremiyordu çünkü elinde kaybedebileceği büyük servetleri vardı ve üstelik halk hareketlerinden çekiniyordu.Ama durmadan ajitasyon ve propaganda yapmaya devam etti.

Nihayet,burjuvazi için en önemli an geldi çattı.Ekonomi allak bullak oldu,insanlar emekçi halklar eskisi gibi yönetilmek istemeailer.Feodal aristokrasi eskisi gibi yönetmeyi beceremez oldu. Şimdi bütün mesele,üretici güçleri geliştirmeye aday olan sınıfın muhalefete önderlik etmesiydi.

Bir devrim gerekiyordu.Gündeme gelmişti ve nihayet gerçekleşti.

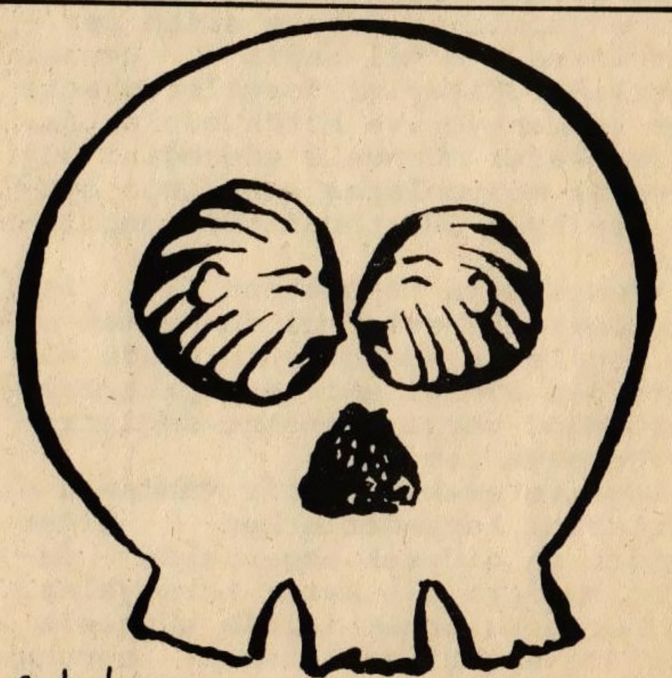
Halk feodal aristokrasiye karşı ayaklandı , önderliği önce küçük burjuvazi arkadan da büyük burjuvazi aldı İşçi sınıfı ve diğer emekçi sınıf ve tabakalar döğüştüler ve öldüler. Devrim bittiğinde herşey durulduğunda iktidarı burjuvazi almıştı.

Feodal ayrıcalıklar kaldırıldı,kapitalizmin serbestçe gelişmesi için gerekli tedbirler alındı,bürokrasi güçlendirildi , ticaret kanunu , yeniden yazıldı ve özellikle burjuva mülkiyetler garanti altına alındı.Soyluluk ayrıcalığı kaldırıldı ama,onun yerine iş ayrıcalığı geçti,feodalin kişisel baskısı kalktı ama onun yerini sermayenin baskısı aldı, toprak köleliği kalktı ama onun yerini de ücretli kölelik aldı.

ÖZGÜRLÜK,EŞİTLİK, KARDEŞLİK bütün devrimci sınıfların haykırdığı sloganlardı ama öncelikle burjuvazi için geçerli oldu.

Feodalizmin yerine malların serbest mübadelesine dayanan, öncelikle kâr etme amacı güden değişik bir toplumsal sistem burjuvazi tarafından kuruldu,bu sisteme Kapitalizm,devrime ise burjuva demokratik devrim denir.

HİTLERKEŞ' İN SERÜVENLERİ

O. Çalışkan

DİKKAT ÖLÜM TEHLİKESİ !

BATI SAHRA DA DENGE POLİSARİO LEHİNE BOZULUYOR

Eski İspanyol Sahrasında silahlı kurtuluş mücadelesi ücüncü yılına girerken gerek ülkede gerekse uluslararası alanda Sahra Kurtuluş Hareketi POLİSARİO güçleniyor . 1976 yılında Sahradaki kurtarılmış bölgelerde ilan edilen Sahra Arap DemokratikCumhuriyetini tanıyan ve diplomatik ilişki kuran ülkelerin sayısı onüçe çıktı Diğer yanda Libya birbiriyle çelişik davranışlar içerisinde POLISARIO'ya silah ve mali yardım sağlar - ken,Batı Sahra Halkının can düşmanı Moritanya'yla da iyi ilişkiler kuruyor.Libya'nın tutarsız davranışları POLISARIO'yu düşündürüyor.Acaba Libya emperyalizme karşı ne ölçüde tutarlı tavır alabilir?Bunun cevabını önümüzdeki günler gösterecek.

Silahlı Mücadele ise Fransa bombardıman uçaklarının savaşa doğrudan katıldığı geçtiğimiz kasım ayından beri,yeni taktiklerle sürüyor.Fransa uçaklarının ağır bombardımanı POLISARIO'ya başlangıçta büyük kayıplar verdirtmiş ve eskiden oldukça rahat olan hareket imkânlarını ortadan kaldırmıştı. Bunun üzerine POLISARIO gerillaları "vur-kaç" taktikleriyle Moritanya ve Fas birliklerine saldırıyorlar.Ayrıca şehirlerde de sabotaj eylemleri başarıyla sürüyor.Demir nakliyat yapan trenler havaya uçuruluyor Faslıların kendilerinien emin hissettikleri üslerine bile başarılı baskınlar düzenleniyor.

Fransız emperyalistleri ise Senegal'deki üslerinden Sahra ' ya müdahaleye çalışıyorlar.Seçimler öncesi dönemde Fransız emperyalistleri açıktan açığa müdahaleden çekinmişlerdi.Ancak seçimleri sağcı partiler kazanınca Giscard d'estaing yine saldırgan bir tutum izlemeye,daha doğrusu saldırgan yüzünü açığa çıkarmaya başladı. Fransızlar için müdahale gerekçeleri çok "masum".Dışişleri bakanının açıklamasına göre Moritanyalıları "dış saldırılardan " koruyorlarmış.Moritanya'nın Batı Sahra'nın bir kısmını işgal altında tuttuğu düşünülürse "dış saldırganın" da bağımsızlığı için savaşan Sahra halkı olduğu anlaşılır.Esas koruduklari ise kendi çıkarları!...

ABD EMPERYALİZMİ YENİ KÖPRÜ BAŞLARI ARIYOR

ABD Ulusal Güvenlik Konseyi D-18 isimli gizli bir belgeyi başkan Carter'e sundu D-18 isimli bu dökümanda,ABD'nin önümüzdeki yıllarda izleyeceği dünya politikası ve ABD için stratejik öneme sahip ülkeler tesbit ediliyor.

D-18'e göre:

Afrika kıtasında Nijerya,Ortadoğu' da Suudi Arabistan,Latin Amerika'da Brezilya ABD için "dost" ülkeler.

Ulusal Güvenlik Konseyi danışmanı Brzezinski: sosyalizm doğrultusundaki gelişmeleri ekonomik ablukalarla ve direkt askeri müdahalelerle engelleme politikasının Vietnam savaşından sonra iflas ettiğini, artık devletlerle olan ekonomik ve siyasi ilişkilerin ABD çıkarları doğrultusunda pekiştirilmesi gerektiğini savunuyor

D-18 isimli gizli belgede; Batı Avrupa, Japonya,İsrail, Yeni Zelanda,Avustralya kapitalizmin dayanakları henüz komünizm tehlikesinin gündemde olmadığı ülke ve bölgeler olarak tesbit ediliyor.Ulusal Güvenlik Konseyinin D-18 gizli bölgesindeki öneri ve tesbitleri doğrultusundaki ABD politikası şöyle tesbit edildi;

-ABD'nin Nijerya,Suudi Arabistan ve Brezilya ile olan bağlarının güçlendirilmesi bu ülkelerin Afrika , Ortadoğu,Latin Amerika'daki etkinliklerinin arttırılması,II derecede stratejik öneme sahip olan İran, Endonezya,Venezuela , Hindistan ile ilişkilerin güçlendirilmesi

-Nato'nun yetkinleştirilip, modernleştirilmesi,

-Fas'ın silahlandırılması

-Pentagon'un (ABD Milli Savunma Bakanlığı) bütçesinin 1978 yılına göre9.2 milyar dolarlık bir artışla 1979 yılında 126 milyar dolara çıkarılması

-ABD için hayati öneme sahip olan Ortadoğu ve Basra Körfezi üzerindeki denetimin arttırılması

D-18 de açıkça görüldüğü gibi Amerikan emperyalizmi,Nijerya,Suudi Arabistan,Brezilya gibi ülkeleri,Afrika,Ortadoğu,Latin Amerika kıtalarında etkinliğini sürdürmek için sıçrama tahtası olarak kullanmakta,bir yandan alabildiğine silahlanırken diğer yandan da Fas gibi gerici ülkeleri Batı Sahra'da, Polisario gerillalarına karşı olduğu gibi bekçi köpeği olarak kullanmaktadır.

Ancak emperyalizm hangi taktikleri uygularsa uygulasın, ne kadar güçlü gözükürse gözüksün kağıttan bir kaplandır. Ezilen halkların bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi bu gerçeği hergün göstermektedir,gösterecektir!..

ECEVİT HÜKÜMETİ EMPERYALİZMLE BAĞLARIMIZI PEKİŞTİRİYOR.

Ecevit hükümete geldiğinde ayağının tozu ile dış gezilere çıkmış ve Türkiye' ye kredi verecek kaynakları ikna etmeye çalışmış ve bu konuda da nisbeten başarılı olmuştur.Nisbeten başarılı olmuştur dememizin sebebi Türkiye'ye kredi verecek olanlar,öncelikle ekonomide bir düzelme olacağından emin olmak istemektedirler,bubir ikincisi kredilerin ne şekilde nasıl garanti altına alınacağını öğrenmek ve bu konuda ikna olmak istemektedirler.Üçüncü ve en önemlisi de ülke içinde sosyo- politik ortamın yeniyatırımların garantisi için cazip bir hale gelecek şekilde istikrara kavuşturulmasını istemektedirler.Bütün bunların sonucu olarak Ecevit alınan kredileri esas olarak bu iç durumun düzeltilmesinde kullanmak istemekte ve yeni krediler için uygun bir zemin hazırlamaya çalışmaktadır bu uygulamalarını da ülke içindeki ekonomik politika ile desteklemeye çalışmaktadır.

Buradan çıkan sonuç bizce şudur: ülke içindeki kısa vadeli dönemleri kapsayan politikalar öncelikle emperyalizmle kredi ilişkilerini kuvvetlendirmeye yönelik bir özellik taşımakta ve ithalat ihracat gibi döviz rezervlerini etkileyen konularda da bu yaklaşım özellikle önem kazanmakta ve tarım politikasınıda etkilemektedir.

Ecevit hükümetinin 1979 yılına kadar saptadığı "kısa vadeli" istikrar politikası - nın" ilk uygulamaları sonucu ilk sonuçlarda alınmaya başlamıştır.Bu "istikrar politikasından" olmak üzere bir taraftan dış kaynaklardan döviz bulunmaya başlanırken diğer taraftan da hem iç kaynaklarla döviz yaratılmaya çalışılmakta hemde kapasitesi düşmüş olan sanayi kesimine ülke içinden yeni kaynaklar oluşturmaya çalışılmaktadır.

İç kaynaklarla döviz yaratılması çabası esas olarak ihracatı teşvik biçiminde kendini göstermiş ve sanayicilere yeni teşvik tedbirleri getirilmiş tarım taban fiyatları - ve destekleme alımları bu yolda saptanmıştır.Örneğin: Endüstriyel tarım maddelerine ve ihracatta önemli yeri olan kuru üzüm,çay,kuru incir gibi ürünlere uygulanan destekleme alım fiyatlarında yaklaşık %30 bir artış gözlenirken tahıllara ve özellikle buğday da %17.8 lik bir artış gözlenmektedir,Ziraat Odaları destekleme fiyatlarının düşük tutulduğundan şikayet ederken ihracatçılar birliği ise bu politikayı çok olumlu bulmuştur.Bu fiyatların düşük tutulmasının diğer bir yanı da(özellikle pamukta) bu ürünlerin,sanayi de ve özellikle Türkiye ekonomisinin en önemli bir dalı olan ve tekelci olarak güçlü bir yapı gösteren tekstil dalında girdi olmasından (hammadde)dolayı bu endüstride maliyetleri düşük tutmak arzusudur. İhracatçılar birliği yetkililerinden tekstilci iş adamı MehmetSuhubi fiyatların çok olumlu olduğunu söylemiş ihracatı ve imalatı teşvik edici olduğunu söylemiştir.

Destekleme tarım fiyatlarının hemen gözle görülmeyen uzun vadeli bir etkisi de köylülüğün farklılaşmasını etkilemesi ve üretimin sınai ürünlere kaymasını teşvik edici bir mahiyet göstermesidir.Ayrıca ihracata yönelik üretimi özellikle kapitalist çitfçilerin yaptığı (ağırlıklı olarak),bunların da tekelcilerle ilişkileri göz önüne alındığında tedbirlerin kapitalistleşmeyi teşvik eder ve feodal ve yarı feodal yapıları çözmeyi amaçlar bir nitelikte olduğu ortaya çıkar.Orta köylülük ve küçük köylülük açısından ise ve özellikle küçük köylülük açısından yenilik getirir gözükmektedir.Şimdiye kadar ki hükümetlerin oy kaygısı ile özellikle tahıllardaki taban fiyatlarını yüksek tutması ürününü bizzat tüketen köylü üzerinde olumsuz etkileri olmakta idi.Taban fiyatlarının artmasından ürün satmadıkları için hiç faydalanamamalarının yanı sıra taban fiyatlarının artışı ile artan fiyatlardan etkilenmekte idiler ama feodal ve yarıfeodal yapılar ise karlı çıkmakta idiler.Yeni hükümet ise salt kapitalizmin "akılcı" gereklerini yerine getirmeye çalıştığı için feodal ve yarı feodal yapılarla arasında bazı çelişkiler oluşmaktadır,

İç kaynaklardan sanayicilere fon oluşturmaya yönelik uygulamaların bir diğeride kamu iktisadi teşekküllerinin Merkez Bankası tarafından desteklenmemesi buna karşılık bunların ürünlerinin fiyatlarının arttırılmasıdır.

Böylece kamu kredileri kısılmakta ve bu kredilerin özel sektöre akması sağlanmaktadır,ayrıca özel olarak özel sektör kredilerinde de artışlar gözlenmektedir. Bankaların kredi limitlerini arttırmaya yönelik tedbirlerde sanayicilere ithalatçılara fon oluşturmanın yolları olarak uygulama bulmaktadır.

DEVAMI: sy: 5, st: 10

Mehmet biraz hüzünlü,biraz da sevinçli,vaktin geç olmasına aldırmadan yola düşmüştü.Evlenmek..O da isterdi elbet evlenmek.Niye istemesin?Ama bu durumda evlenmek kolay mıydı? Kendilerini güç geçindiren bir kazançla bir de elin kızının başını mı yakacaktı.. Sonra biraz derine gidince bu düşüncenin yanlış olduğunu çevrede,bütün toplumda yinelene yinelene yaygınlaştığını anladı.Ne zaman yok-yoksul biri evlenmeye kalksa hemen bu söz çıkardı ortaya.Peki evlenmek milli piyango gibi ya da ne bileyim ben ömür boyu aylık gelir gibi bir şey miydi yani? Yoksul biri de nasıl olsa kendi gibi yoksul birinin kızını alırdı. Yoksul ama dürüst gencin güzel mi güzel hem de çok zengin bir herifin kızıyla evlenmesi,bu düzenin savunuculuğunu yapan filmlerde,fotoromanlarda olurdu olsa olsa.Yaşam o uyutmacalara hiç benzemediğine göre hiçbir yoksul evlenerek başka birinin başını yakmazdı.Hem zaten yoksul olsun, zengin olsun bütün kızların ille de zengin koca diye tutturmaları da bu düzenin bir şartlaması değil miydi ? Her şeyi mal haline getiren kapitalizm,evliliği, insan ilişkisini bile paraya dayalıbir duruma sokup yozlaştırmıştı. Şöyle iki insanın birbirini hesapsız kitapsız sevmesi,beğenmesi,üstelik kafacada anlaşması düş haline getirilmişti.Oysa asıl beraberlik sağlam bir evlilik böyle kurulmaz mıydı....

Düşünceleri buraya gelince Mehmetta içinden,derinden bir"Ooofff" çekti Kim kaybetmişti de böyle kızı Mehmet bulacaktı! Adı komüniste çıkmıştı mahallede.Kim kız verirdi ona?Daha doğrusu o kimin kızıyla anlaşabilirdi?Öyle her kızla yapamazdı.Uğraşını anlamalı,ona yardım etmeliydi evleneceği kız.Bu da yetmezdi, üstelik.Onun uğraşına katılmalıydı en azından.Sendikada , dernekte birçok kız arkadaşları yok muydu! Karısı da onlar gibi olmalıydı

Mehmet,kendinden yaşlı birçok arkadaşını karılarına bu işlerin önemini,doğruluğunu,güzelliğini anlatmadıkları için ya da anlatamadıkları için kınıyordu.Yılmaz Usta dışında hemen hepsi karılarını eve kapatıp,çoluk çocuğun işine,ev işine tutuklamıştı. Oysa Yılmaz Usta'nın da çocukları vardı.Melahat Abla da ev kadınıydı.Hem iyi bir ev kadınıydı.Ay başlarında kendilerine göre donattığı sofraları anımsadı Mehmet.Her seferinde bayılırdı Melahat Abla'nın yemeklerine,özellikle de köftelerine.Yemek bitene kadar ağzını açmadan atıştırır,Yılmaz Usta bir yandan konuşur,bir yandan da gülümseyerek Mehmet'i izlerdi. O yerken hiç acele etmezdi.Hiç bir işte acele etmezdi Yılmaz Usta.Her şeyi gereken hızda, ama telaşsız,sakin yapar,bitirirdi.

Mehmet bir kez daha içini çekti Evet,sendikada ya da dernekte kendileriyle boy ölçüşen kızlar gibi birini bulmadıkça evlenmiyecekti.Onun karısı da bir gün gelecek Mehmet'in arkadaşlarına yemek pişirecekti.Köfte de yapardı belki,kimbilir...

Ama yanlarındaki kızların birçoğunun üniversiteli olması Mehmet'i düşündürdü bu kez. Öyle ya bu kızlar, onca bilgilerine,okumalarına aldırmadan onlarla birlikte çalışıyorlardı.Ama okumuş olmaları değilmiydi. biraz da onları böyle girişkin becerikli yapan.Mehmet güldü birden . Şimdi bu evlenme düşü de nerden çıkmıştı! O da annesinin havasına kapılmıştı bir an.İsteğini,gene içine attı. İşi oluruna bıraktı.İçinde yer aldığı mücadele her şeyin üstündeydi. Zaman zaman bir kız yüreğini hoplatsa da bu isteğini bastıracaktı.Belki de göremiyeceği yarınlara adamıştı kendini.Bir gönül derdini mi çözümleyemeyecekti...

Bu düşüncelerle Ali'nin yattığı hastanenin kapısına kadar gelmişti. Ama vakit de epeyce geç olmuştu.Kapıdaki herifi nasıl atlatacak,o kadıncağızı nasıl bulacaktı?Kapıdaki bekçi değişmişti.Bu kez Mehmet derdini kolayca anlatabildi. Daha doğrusu,bekçi sözden anlayan biriydi "Sen burda bekle hele" diyip içeri telefon etti.Bir süre sonra Mehmet bahçenin içinde akşam karanlığını yarıp gelen,gelmek ne söz koşan bir gölge gördü.Oydu bu gelen Hiç kuşkusu kalmadı.

Mehmet de heyecanlanmıştı.N'olmuştu acaba?Kadını böyle koşturan,taa evlerine kadar götüren ne olabilirdi? Kocasını salıverseler onunlabirlikte gelirlerdi eve?

Kadın aynı hızla bahçe kapısını geçti,Mehmet'in önünde durup eline sarıldı

KADIN-Sağol aslanım,sözünün eriymişsin,sağolasın.Uykusuz gecelerim sona erdi,bir soluk aldım hiç değilse...

MEHMET-Estağfurullah bacım,ne oldu son onu anlat hele?

KADIN-Senin o avukat da esaslı adammış ha!Birini gönderip beni aldırdı. Birlikte bir yerlere gittik,benim adamı gösterdiler, , bunca zamandan sonra yüzünü görüp,sesini duydum, çok şükür!

Kadıncağız özel heyecanını böyle ortaya döktüğünü anlar anlamaz birden sustu.Başını öne eğdi,kaskatı kesildi.Bir an kendini tutamayıp duygularını bu genç oğlana açıvermenin utancı içindeydi.

Mehmet de birden annesinin yanılmasını düşündü. Neler neler kurmuştu kadıncağız! Oysa Mehmet bu kadına kem gözle bakmamıştı şimdiye değin, bacı bellemişti.Mücadele arkadaşının dertli karısı başka ne olabilirdi ki..Gene de bir garip oldu içi. Bir suç işlemiş,içinden bir kötülük geçmiş gibi sıkıldı Yanaklarının kıpkırmızı olduğunu duydu.Neyse ki ortalık iyice kararmıştı.Kadın da ona bakmıyordu zaten; göremezdi kızardığını .

Bir süre ikiside başları önlerinde susup kaldılar . Kendini toparlayıp söze başlayan kadın oldu:

KADIN-Suçuda çok hafifmiş. Avukata bakarsan şimdiye değin yattıkları cezasına denk gelirmiş,bir kaç hafta sonra,bilemedin bir ay sonra serbest bırakırlarmış.Sağolasın kardaş,bu iyiliğini ömrümce unutmıyacağım.

MEHMET-O nasıl söz bacım!Bizler de birbirimize yardım etmezsek kim eder? Boynumuzun borcu bu madem bir mücadeleye girmişiz,birbirimize omuz vereceğiz elbet.Benim yerimde kocan da olsaydı aynı şeyi yapardı.

Kadın gene daldı. Mehmet onun kocasına gösterdiği bu bağlılığa, sevgiye saygı duydu. Gene bir iç çekti.Ağzının içinde bir şeyler geveleyip ordan uzaklaştı.Orada fazla olduğunu anlamıştı.Kadını,kocasının hayalıyle,anısıyla yalnız bırakmak gerekliydi.

Fahişelik-oligarşi ve Hürriyet

Kapitalist toplumun yüz karalarından biri,belki de en çarpıcılarından biri de fahişelik kurumudur.Kapitalistler bir yandan ahlaktan bahsederlerken diğer yandanise fahişelik kurumunu yasal olarak tanımışlardır , ve hatta denilebilir ki fahişelik kurumunu teşvik etmektedirler.

Fahişelik sadece kapitalist toplumun değil,bütün sınıflı toplumların yüz karasıdır.Sömürüye dayalı toplumlar çeşitli çaresizlikler içinde kıvranan bu kadınları zorla fahişeliğe itmekte hayatlarını kazanabilmek için bu kadınları kendilerini parça,parça satmaya zorlamaktadır.

Kapitalistler için fuhuşun sınırları fahişelerle bitmez.Onlar için "çapkınlık" yani karılarını aldatarak başka kadınlarla yaşamaları,metres tutmaları birer övünç kaynağıdır ki bunun en kısa tanımıda gene fahişeliktir.

Burjuva yasalarının "fuhuş"diye adlandırdıkları ilişki "resmi fahişelik" sıfatı olmayan bir kadınla bir erkeğin ilişkisidir.Bu ilişkide burjuva yasasına göre suçlu kadındır. Ve böylesi bir ilişkinin varabileceği son nokta kadın için"vesikalanmak"tır,yani,resmi fahişe sıfatını kazanmaktır.Erkek için ise olay sadece bir övünç kaynağıdır.

Resmi fahişeliğin bir başka yanı ise sömürüdür.Kapitalist toplumun bir ürünü olarak genelevlere,randevu evlerine düşen kadınlar,bir lokma ekmek için en aşağılık koşullarda kendilerini satan bu kadınların sırtından bir avuç asalak para kazanmaktadır.Kadınlar insanlıktan çıkarılıp "sermaye"durumuna getirilmektedirler.Ama bu iğrenç, bu çirkin durum kapitalistlere göre,burjuva yasalarına göre sadece ticarettir.Doğru aslında . Ticarettir.Ama ne var ki ticaretin kendisi de iğrençtir,ahlaksızlıktır...

Geçtiğimiz hafta meclislere bir yasa önerisi verildi."hayat kadınlarına sosyal güvenlik " . Hayat kadınları denenler fahişeler.

Burjuvazi fahişelere vermeyi tasarladığı bu "sosyal güvence" ile neyi amaçlamakta?Bu sorunun cevabı basit.Birincisi fahişelik denen kurumu bir kere daha resmen tanımakta.İkincisi fahişeliği güvenilir bir meslek haline sokmakta ve dolayısıyla daha çok sayıda kadının bu "mesleğe" atılmasını hızlandırmayı amaçlamaktadır.Ve bunu yapan sosyal demokratlar...

Meclislere sevkedilen bu yasa tasarısını ilk protesto eden örgüt ADKD: Ankara Devrimci Kadınlar Derneği.Ve ADKD'ye ilk cevap oligarşinin has borazanı Hürriyet gazetesinden geldi.

Hürriyet "Bir Günün Hikayesi" köşesinde ADKD'nin bildirisini eleştiriyor ve ADKD'li kadınları eleştiriyor.Eleştirinin nedeni ADKD'nin kapitalist sistemi fuhuşu meşrulaştırdığı için suçlaması.Ve Hürriyet o kadar ileri gidiyor ki ADKD'yi MSP'lilerle aynı görüyor.Nedeni: fahişelere sosyal güvence tanınmasının iyi bir şey olması.

Oysa ADKD'nin eleştirisi bu değil.Devrimci Kadınlar fuhuşun fahişelik kurumunun,kadın ticaretinin çirkinliğini anlatıyorlar ve ahlaktan bahseden kapitalizmin fahişeliği nasıl meşru hale getirdiğini anlatıyorlar.

Peki,Hürriyet niye fahişelik kurumunu savunuyor?Esas olarak kapitalizmin,oligarşinin borazanı olduğu için.Bu birinci ve esas neden.İkinci neden ise Hürriyet''in bizzat kendisinin kadın ticaretinde önemli bir yerinin olması.Gazetenin sahibinin pislikleri iyi bilinir.Hürriyet'in sayfalarının hergün çıplak kadın resimleri ile dolu olduğu bilinir.Ve böyle bir gazetenin bir kurum olarak fahişeliği savunması da elbette ki makuldür.Ama bunu devrimci görünümü ile devrimcileri eleştirerek yapınca işin suyu kaçıyor

Hürriyet GÜNLÜK MÜSTAKİL SİYASİ GAZETE — 26 Temmuz 1978 Çarşamba

BİR GÜNÜN HİKAYESİ

Günün Sözü: Üzerinde yaşanılan topraklar, onun için savaşmasını bilenlere lâyıktır.

Kıskançlık mı?

HAYAT kadınlarına sosyal güvence tanınmasına ve bunun kapsamına randevu evlerinde çalışan kadınların da alınmasına ilişkin yasa önerisine hiç beklenilmeyen bir yerden, bir kadın kuruluşundan tepki geldi. Hem de "Ankara Devrimci Kadınlar Derneği" nden.

Meğer hükümet bu talihsiz kadınlara böyle bir güvence sağlamak için yaptığı girişimle ne büyük kabahatlar işlemiş de kimsenin haberi yokmuş...

Herşeyden önce, kapitalist düzenin ve öteki sömürü düzenlerinin kendi iç çelişkilerinden kaynaklanıyormuş bu bedbaht kadınlar. Yani, kapitalist ve benzeri düzenler terkedilse, piyasada ne hayat kadını, ne de randevu evleri kalacak. Galiba, bizim devrimci kadınlarımız, kapitalist ve benzeri düzenlerle yönetilen ülkelerin dışında kalan başka rejimlerle idare edilen ülkelerdeki, aynı şekildeki bahtsız kadınlardan haberdar değiller.

Devrimci kadınların karşı çıkışında söyle deniliyor:

"Bu nasıl halkı ve onun değerlerini, tek eşli aile yapısını savunmak ve sürdürmektir ki, toplumun böylesine sağılanmış, dıştalanmış bir kesitini meşrulaştırma çabası içine giriyor. Aileyi, anayı, çocuğu korumakla yükümlü olan devlet nasıl oluyor da bunları hiçe sayan bir kurumu meşrulaştırmaya çalışıyor?"

İnsan bu satırları okur okumaz acaba MSP yanlısı, ya da daha sağda bir kuruluşun bildirisi mi bu diye, yazının imza bölümüne bakıyor, hayır devrimci kadınlarımız bunlar. Ya bizim bildiğimiz devrimcilik anlayışında değişiklikler oldu, ya bu derneğin kadınlarının adlarının önüne aldıkları "Devrimci" kelimesinden başka devrimcilikle uzak yakın ilgileri yok. Bu nasıl devrimcilik, insancılık, insana dönüklük?

İster istemez akla o kadınlara has duygusallık ve bunun yaratabileceği kıskançlık geliyor. Ama kadın da olsa, hele kendine devrimci diyenlerin kıskana kıskana hayatın sillesini yemiş bahtsız insanları bulmaları ayıp nah değil mi?

DEVRİMCİ SANAT

Mihailov: «Önce Hiciv Sonra Mizah»

Turgut Çeviker

1977 Nasrettin Hoca Karikatür Yarışmasında başarı ödülü alan Bulgar Karikatürcüsü Mihailov, bu yıl yapılan Nasrettin Hoca Karikatür Yarışmasında Akşehir'de konuk olarak bulunuyordu. 1950 yılında Kavarna'da doğan ve şu an da ressam olarak çalışan genç Bulgar karikatürcüsü, karikatür üzerine neler düşündüğünü sorularımızı yanıtlayarak açıkladı.

—Karikatürü tanımlar mısınız?

—İnsanın, toplumun zorlamalı birdeformasyonudur.

—Mizah anlayışınız?

—Herşeyden önce hiciv, sonra mizah olmalıdır.

—Bulgaristan'da karikatür konuları neler oluyor?

—Bürokrasi ve belirli konular üzerine çiziliyor. Bu konular tembellik ve benzeri şeyler oluyor. Gençler bu konuları gerekli görmüyor ve daha çok toplumsal, insancıl konulara yöneliyorlar. İnsan eğitimi gibi...

—Sizin karikatürlerde grafik anlatım yoğun oluyor, bunun nedenleri?

—Biz Bulgar karikatürcülerinin yapıtlarında bir felsefi düşünce vardır. Bulgaristan'da karikatüre gösterilen ilgi Türkiye'deki gibi değildir. Çünkü Bulgaristan'da karikatür polemik niteliği taşımamaktadır. Biz Bulgaristan'da halkın ilgisini hiciv grafiğiyle çekmeye çalışıyoruz. İzleyicinin dikkatini daha çok grafiğe çekmek amacındayız. Bu ilgiyle düşünceyde girecektir. Türkiye'de ise bu gerekli değildir. Çünkü Türkiye'de karikatüre büyük ilgi var. Çünkü Türkiye'de karikatür çok somut olmalıdır, yaratılmalıdır. Türkiye karikatürünün, somut görevleri vardır.

—Siz hergün bir gazete de çiziyor musunuz?

—Hergün bir gazetede karikatür çizmiyorum ama, hergün karikatür çiziyorum.

DEVRİMCİNİN DİLİ

İ.Mert Başat

Devrimci kavgada, dilin araç olarak önemi büyüktür. Bu açıdan, biryandan Osmanlı döneminin, bir yandan kültür emperyalizminin ve oligarşinin, biryandanda "küçük burjuva dil devrimcilerinin" bulaştırageldiği pisliklerden arındırılması, zenginleştirilip gürbüzleştirilmesi ve devrimci kavga içinde yönlendirilmesi gerekmektedir. Oysa dil konusundaki yönlendirici çabaların daha çok, küçük burjuva milliyetçiliğinin dil anlayışını işleyen küçük burjuva aydınlarının kontrolunda bulunduğu ve bu yaklaşımların derece derece tümümüzü etkilediği de gerçektir. Bu yüzden, devrimci yazarlar genelde, dil konusunda kendilerini bir çelişkinin içinde duyabilmektedirler, çünkü devrimci yazarlar bir yandan geniş kitlelerce anlaşılır olacak, bir yandan da dilin gerici kültürlerin etkilerinden arındırılması için kavga verecektir. Bu iki boyutdan yalnız birisine ağırlık vermesi halinde ise, açmazda kalmak, giderek dilde oportünizme düşmek kaçınılmazlaşacaktır. Küçük burjuva "dil devrimcileri"nin sözkonusu iki boyutdan yalnız birisine ağırlık verme biçimindeki sapkınlıkları da bu noktada önem kazanmaktadır: ya, kitlelere anlaşılır olmayı tümüyle gözardı edip, cansız anlaşılmaz, tümüyle ... ya da kitlelerin gerici kültürlerin etkisindeki, mistikleşmiş dil öğelerine yaslanarak, "kitlelerce anlaşılır olmak" ilkesini soyut biçimde ele alarak kendiliğindenci bir çizgiye düşmek ve bu kez dilin gerici kültürlerin etkilerinden arındırılarak çağın ve devrimci kavganın hızı, dinamizmi, diriliği ile beslenipgeliştirilmesini gözden kaçırmak biçiminde bir sapkınlık... Bir yandan "gök götürsel konuksal avrat" deyişinde karikatürleşen "akademisyen tavırlı" çabalar, bir yandan da kilim nakışlarının kolleksiyonunu yapar gibi yerelağızlardan seçilmiş kelime ve söyleyişleri yazılara monte ederek kullanmalar ve popülist yaklaşımlar.. Küçük burjuva"dil" cilerin dilimize bulaştırdıkları bu pislikler karşısında kanımca, devrimci yazarlar -bireysel çabalar dışında- genellikle edilgin bir konumdakalmışlar ve bu iki yönde gelişen sapkınlığın ılımlılaştırılmış uygulamaları içinde kulaç atmağa çabalamışlardır. Devrimcilerin, dil konusunda temel ilkeleri belirleme bu ilkeleri uygulamaya sokma ve yönlendirmelerinin zamanı çoktan gelmiştir.

Bu yazımızın amacı, sorunu ve sorunun çözümü için ipuçlarını işaretlemekten ve konuyu gündeme getirme çağrısından ibarettir.

Dil, sözcüklerle birlikte, bu sözcüklerin kullanımını ve genel anlatım biçimini kapsadığına göre, işaretleyeceğimiz ipuçları şunlardır:

-Kitlelere anlaşılır olmak, açık-seçik, yerleşmiş sözcüklerden oluşan, somut ve yalın bir dil kullanmak, ama "yalın insan"a göre yazmamak;

-Kitlelerden beslenmek, ama sözcüklerin üzerindeki uyuşturucu, gerçekleri örtücü, mistik özellikleri kaldırarak ve devrimci anlatımın gereksinimlerini karşılayacak sözcükleri geliştirerek kitlelere vermek;

-Dilin özleşmesine özen göstermek, ama bunu soyut bir iş olarak ele almamak, devrimci amaçları gözden kaçırmadan yapmak;

-Ağıtçı, ağlamaklı, silik ve sinik, acıları sürdüren bir ses yerine, gürül gürül, erkekçe, kavgacı, diri bir sesle yazmak.

-Anlatımda ekonomiye özen göstermek, kısa, kesin ve açık yazmak;

-Propaganda ve ajitasyonu, sloganlardan çok, anlatıma taşırmak; slogan ile, anlatımın diyalektik bütünlüğünü sağlayarak hem slogana, hem anlatıma hayatiyet kazandırmak;

-Toplumda ve doğada, her konudaki diyalektiği, yazının özüne paralel olarak, anlatım biçimiyle de vurgulamak; anlatım biçiminin (üslûbun)kendisinde diyalektik örgüyü kurabilmek;

-Somut örneklerden hareket etmek, net çözümlemelerle somut sonuçlara varmak sorun ile çözüm arasındaki diyalektik ilişkileri çizmek, gündelik konuların bile sınıflar savaşı ve devrimci kurtuluş ile bağlantılarını işaretlemek;

-Dilimizin iç çelişkilerini; gelişme doğrultularını; şovenist, feodal, emperyalist, vb. gerici kültürlerin ve etkileme biçim ve kanallarını; devrimci dil anlayışının ilkelerini ve bu ilkelerin uygulamaya geçiriliş biçimlerini, uygulamadaki aşamaları, net olarak açığa çıkaracak, bir başka anlatımla, devrimci dil anlayışını sistemleştirecek teorik çalışmaları hızla geliştirmek;

-Devrimcilerin gerek genel uygulamada, gerekse dil konusunda etkinlik taşıyan örgütlerde yönlendirici konuma gelmesi için çaba göstermek.

DEVAMI: sy:5, st:8

büyük direniş

15-16 Haziran 14

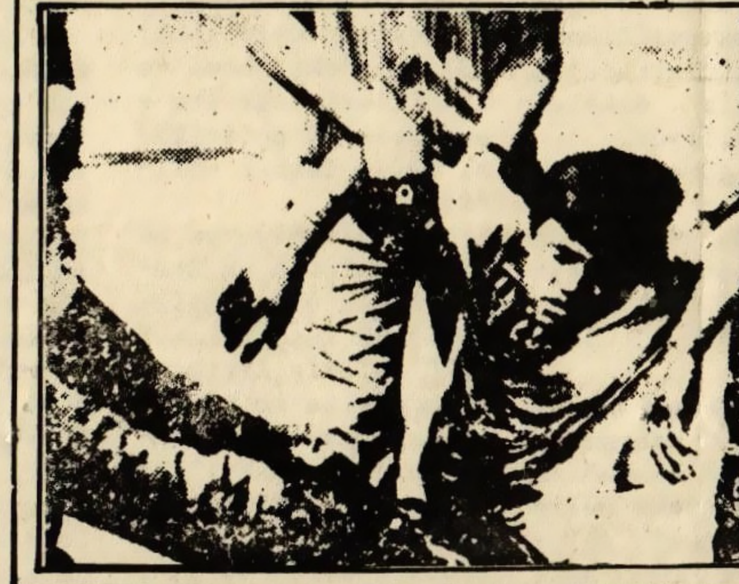
16 HAZİRAN günü güneş işçilerin üretken ellerinde doğdu. Bir gün önceki direnişe katılmayan yüzlerce fabrikanın işçileri sokakları doldurdular İstinye'deki KAVEL işçileri yöredeki diğer fabrikaların işçileriyle birleşerek Taksim'e doğru yürüyüşe geçtiler..

Binlerce işçi TEKFEN fabrikasının önüne geldiğinde polis işçilere ateş açtı. Fakat en önde kadın işçiler, coşkun bir sel gibi aktı işçi sınıfı polislerin üstüne, üstüne.. Polis korkup kaçtı..

O gün işçi sınıfı önüne kurulan barikatları bir çığ gibi devirdi. Bu gücü gören Oligarşik devlet onu durdurmak için köprüleri açtırdı, vapurları iskelelerdenkaçırdı. Amaç Bu büyük gücün birleşmesini önlemekti. Anadolu ve İstanbul yakasındaki işçiler bir araya gelemediler ama üzerlerine açılan ateşe yiğitçe karşı koyarak güçlerini dosta düşmana gösterdiler..

Kadıköy yöresinin işçileri, başta Singer ve Otoyol işçileri olmak üzere Kartal'dan gelen işçilerle birleştiler. Yoğurtçu parkında polis ve asker işçilere ateş açtı. Yaşar Yıldırım, Mustafa Bayram ve Mehmet Gıdak polis kurşunuyla can verdiler..

Çatışmadan sonra işçiler Kadıköy'ü tamamen kontrolleri altına aldılar..

Devam Edecek

KURTULUŞ İşçi ve Emekçiler Arasında

Halk Ozanı Halkın Bağrında Yetişmeli

OZAN AŞIK UYANİ İLE SÖYLEŞİ

- Öz geçmişinizi kısaca anlatır mısınız?

- 1950 yılında Sarız ilçesinin Dallıkavak köyünde doğdum. Ailem fakir bir çiftçidir. Bende ilk yıllarda çobanlık yaptım. Ortaokul 2. sınıftan ayrıldım. 1970 yılında Kayseri'ye geldim. Fabrikada işçi olarak çalışmaya başladım. Fabrikada yavaş yavaş sınıfsal yerimi aldım. Gerçekleri gördüm ve çevreme sazım ile sözüm ile doğruları anlatmaya çalıştım.

- Ozanlığa niçin ve ne zaman başladınız ?

- Ozanlığa saza olan merakımla 1970 yılında başladım. Daha önceleri şiir yazardım. İlk şiirlerim aşk ve doğa üzerine. Daha sonraları fabrika işçiliğinin verdiği sınıfsal nitelikle beraber topluma dönük, toplumsal sorunları dile getiren, ajitasyon ve propaganda niteliği taşıyan hatta hedef gösterici içerikte olan şiirler yazdım ve sazımla dile getirdim

- Sizce halk ozanı nasıl bir nitelik taşımalı?

- İsimlendirilişinden de anlaşılacağı gibi halk ozanı diyoruz. Özellikle halkın bağrından yetişmeli, onların sorunlarıyla içiçe olmalı. Toplumsal içerikli şiirler yazmalı, kendisini işçi sınıfının bilimi (dünya görüşü) ile denetlemeli. Kısaca kendini sürekli yenilemeli. Günümüzde kendisine halk ozanı adını takmış tefecileri halk ozanı olarak görmüyorum, ben onlara halk ozanı adını uygun bulmuyorum. Maskeli şebekeler desek daha doğru olacağına inanıyorum. Halk ozanı kendisini burjuva pisliklerinden arındırmalı, dürüst ve namuslu olmalıdır.

- İşçi sınıfının dünya görüşünden yana olduğunuza göre Türkiye'de hangi devrimci siyaseti doğru buluyorsunuz?

- Halk ozanı olarak anti-emperyalist, anti faşist, anti-şovenist ilkelere inanıyorum. Türkiye'de bu ilkeleri en iyi şekilde hayata geçiren "Kurtuluş Sosyalist Dergi " siyasetini görüyorum. KURTULUŞ'un Türkiye devrim anlayışına doğru yaklaştığına inanıyorum. Bunun için Türkiye devriminin mücadelesine KURTULUŞ'un görüşleri ışığında katılmaya çaba harcıyorum.

- Şimdiye kadar kaç şiir yazdınız, bunları nerelerde değerlendiriyorsunuz?

- Yüzü geçkin bestem vardır. Bunları özellikle halk gecelerinde değerlendiriyorum. Bir ara bant doldurdum, fakat bundan tefeci ve aracılar faydalanıyorlar halkım zarar görüyor. Ben de bant doldurmamaya karar verdim. Bundan sonra şiirlerimin tamamını halk gecelerinde değerlendireceğim.

OZAN AŞIK UYANİ

KURTULUŞUMUZUN TEK YOLU: SOSYALİZM

HIZIRKAHYA KÖYÜ KÜLTÜR DERNEĞİ ÇALIŞMALARI

HIZIRKAHYA'DA KOY KÜLTÜR DERNEĞİ VARDIR. 1973-1974 YILLARI ARASINDA KURULDU. HAREKETİN EN HIZLI OLDUĞU ZAMAN KARAKOLDAN BASKINLAR YAPILMAYA BAŞLANDI.

Hızırkahya köyü Antalya'nın 100 Km. batısında tüm Anadolu köyleri gibi bir kenara itilmiş köylerden birisidir.

Sorunları çoktur. Ama sorunlarıyla ilgilenen yoktur. Halkının hepsi ilericidir. Seçim önceleri haftada bir gelen ve "yolunuzu yaptıracağız" elektriğinizi getireceğiz" "suyunuzu getirceğiz", "bizim iktidarımız halkın iktidarı olacak, "emek sömürüsüne son vereceğiz", diyen pis politikacılar şimdi köyün içinden bile geçmiyorlar. Geçenlerde Finike'ye kadar geldiler. Hızırkahya köyüne uğramadan, bazıları Finike'den geriye döndüler, bazılarıda köyde durmadan Kumluca'ya geçtiler. Köye uğrasalardı halk bu pis politikacılardan hesap soracaktı . Artık Hızırkahya köyü halkı CHP'nin işçinin ve köylünün partisi değil, tekelci burjuvazi ile toprak ağalarının en irilerinin partisi olduğunu ve işçilerin, köylülerin kurtuluşununCHP de değil, kendi güçlerinde olduğunu anlamaya başlamıştır.

Hızırkahya'da köy Kültür Derneği vardır. 1973 1974 yılları arasında kuruldu. Hareketin en hızlı olduğu zaman karakoldan baskınlar yapılmaya başlandı. Dernek bu baskınlar sırasında birgün (22-4-1977) açılmadı. O gün dernekte nöbet beklenmedi. Aynı gün gece 03 sıralarında kimliği bilinmeyen faşist canavarlar tarafından yakıldı. Hiçbirşey kurtarılamadı. Dernek yandıktan sonra yer bulunamadı. Çalışmalar gerilediği, halkla ilişkiler zayıfladı. Uzun bir müddet sonra Dernek merkezi açıldı ve ilk çalışma olarak bir tiyatro hazırlandı. Tiyatro hem arkadaşlar arasındaki bağları sıklaştırdı, hemde halkla daha çok kaynaşıldı.

KURTULUŞ'un sorularını Hızırkahya köyü Kültür Derneğinden bir arkadaş şöyle cevapladı:

—Tiyatroyu ne açıdan ve nasıl değerlendiriyorsunuz?

—Tiyatro devrimci mücadelenin vazgeçilmeyecek bir parçasıdır. Tiyatro ile halka düzenin pisliklerini anlatabiliyor ve bu pisliklerden kurtulma yollarını gösteriyoruz. Tiyatro oynamanın halk ile bütünleşmede büyük katkısı var.

—Bugüne kadar kaç oyun oynadınız. ?

—İlk derneği kurduğumuzda Pir Sultan Abdal'ı oynadık. Daha sonraları ise "Irgat", "Pusuda" oyunları oynandı. Şu anda da "Hepimiz Birimiz için" adlı oyunu oynuyoruz.

—Oynadığınız oyunları halk nasıl değerlendiriyor?

—Oyunlarımız halk tarafından ilgi ile izleniyor. Tabii bizim köyün halkı tarafından. Amaçevre halkının nasıl karşılayacağını bilmiyoruz , oyunlarımızı daha çevrede sergileyemedik.

—Oyunlarınızı neden çevrede sergileyemiyorsunuz?

—Sergilemek istiyoruz ama, olanaklarımız kısıtlı. Örneğin oyundaki kız arkadaşları aileleri dışarıya salmıyor. Dekor ve kostüm bakımından da çok kısıtlıyız." Hepimiz Birimiz için" adlı oyunda panoları ve ışık düzenini ANT-GÖR'den aldık. Hepimiz birimiz için" adlı oyunumuzu çevrede sergilemeyi düşünüyoruz. Olanaklarımız ne kadar kısıtlı da olsa. ...

—Amatör tiyatro grubu olarak karşılaştığınız zorluklar nelerdir?

—Sorunlarımızın temelinde parasızlık yatmaktadır. Köyümüzün çoğunluğu küçük üretici veya işçidir. Bizim arkadaşlarında bir kısmı okuyarak çalışmakta, bir kısmı da tümüyle çalışmaktadır. Arkadaşlar çalışmaya gitmeseler hem aç kalırlar hemde ailelerimizle aramız açılır Gündüz çalışıyoruz. Tiyatro çalışmalarını geceleri yapıyoruz. Bu çalışmada yeterince verimli olmuyor.

—Oyunları seçerken nelere dikkat ediyorsunuz?

—Oyunları seçerken İlk olarak herkesin anlayabileceği bir oyun seçmeyi gözönünde bulunduruyoruz. Birde çevrenin ve bizim köyün konumunauygun olmasını gözönünde bulunduruyoruz. Bizim köy ve çevresinde seracılık ve portakalcılık yapılır. Birazcık toprağı olan hem seracılıkla uğraşır hemde patronların, ağaların, işyerlerinde çalışır yevmiye ücreti düşüktür.

Bu hayat pahalılığında yarı aç yarı tok geçiniyoruz. Köyümüz halkından, büyük toprak sahiplerinin işinde çalışan işçilerin sorunları çoktur. Özellikle kadın işçiler daha düşük ücretle çalıştırılmaktadır. İşveren genellikle 8 saatten fazla çalıştırır . Kimi zamanlar 12-13 saat dahi çalıştırır. Hiçbir iş güvenliği yoktur. İşçiler sendikasızdır. Ayrıca 3-5 dönüm toprağı olan köy halkı ister seracılık yapsın, ister narenciye üretsin ürününü piyasa değerinin çok altında satmak zorunda kalır. Özellikle aracı- tefeci ve tüccarlar bölgedeki büyük toprak sahipleriyle, anlaşarak istedikleri fiyattan alırlar ürünlerimizi. Köyümüzde kurulan pazarlama kooperatifi de bu tüccarların engellemesi, devletin kredi vermemesi ve yetersiz çalışma nedeniyle etkin olamadı. Köyümüz halkının ve çevre köylülerinin bu son derece önemli sorunları doğrultusunda derneğimiz henüz yeterince çalışmalar yapamamaktadır. Derneğimiz içinde bulunduğumuz dönemin çalışmasını bölge halkımızın ekonomik sorunlarının çözümü doğrultusunda örgütlenmeyi (CHP'ye bağlanan umutların çözülmesiyle de) halkımızın kurtuluşunun tek yolu Sosyalizm olduğu ve faşist harekete karşı aktif mücadelenin örgütlenmesi, faşist ideolojinin teşhiri, reformizmin teşhiri olarak tesbit etmiştir.

Yaşasın, İşçilerin, Köylülerin Örgütlü mücadelesi,

Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Herşey Emeğin Olacak!

Tomsonlu Jandarmalar İşçilere Baskı Yaptılar

● YÜZBAŞININ GELDİĞİ GECE UZATMALI HÜSEYİN CİNAOĞLU'NA PATRON:"EN UFAK BİRŞEYDE RECEP VE ADAMLARINI YAKALA" DİYE ADETA EMİR VERİYORDU. AYRICA "BUNLARI 24 SAAT İÇİNDE KÖYDEN ÇIKARIRSAN YARIM KALAN BİNANI TAMAMLARIM"DİYORDU.

—Kendinizi bize tanıtır mısınız?

—1970'de Diyarbakır'dan Milas'a çalışmak için geldim.

—Çalıştığınız işyeri ile ilgili bilgi verirmisiniz?

—Çalıştığımız yer Milas'a 32 Km. uzakta Kıyıkışlacık köyündeki İstanbul Turistik Tesisleri (İTTAŞ) inşaatı.

Turizm Bankası patronumuz Ayhan Toker'e turistik tesis yapması için kredi verdi 1974'den beri verilen kredilerle inşaat yapmak yerine başka işler yapıldı. Verilen paralarla şimdilik bildiğimiz kadarıyla Fok Nakliyat adıyla bir nakliyat şirketi kuruldu Ayrıca Sesa adıyla bir tatil köyü yapılmakta. Birde verilen kredilerle köyde bir sürü arsa kapatıldı. Bu arsalar köylülerden çok ucuz fiyata satın alınıyor.

—İşyerinde kaç işçi çalışıyor?

—Belirli bir işçi tutmuyorlar. Sigorta ve kıdem tazminatından kaçmak için devamlı işçi çıkartıyorlar.

—Sendika var mı?

—Şu anda sendika yok İlk defa 1976'da sendika kurma girişiminde bulunduk. Ankara'dan gelen YAPI-SEN temsilcisini Muğla'daki YAPI - İŞ sendikacıları ve patronun adamları dövdüler. Halen mahkeme sürüyor.

YAPI-İş temsilcisi İhsan Özgen ise işçilerden bazı muameleler için 50'şer lira topladı ve bir daha işyerine uğramadı. 1976'daki sendikalaşma teşebbüsü böyle kırıldı. 1978 Haziran ayında Sakarkaya'lı 70' e yakın işçiyi "sigortanızı öderiz" diyerek 2, 5 ay çalıştırdılar. Sakarkaya'lı işçilerden hastalanan ve işkazası geçirenlerin sigorta tarafından bakılmadığını görünce"ya sigortamızı ödersiniz veya hastalandığımız zaman yevmiyelerimizi ödersiniz" dedik. Bunun üzerine patron işçilerin üzerinde yeni oyunlar oynadı.

Önce, "işyerini kapatıyorum, başka müteahhide devredeceğim" diyerek 70 işçinin ismini bordroya almadan sadece bir kağıt üzerinde yevmiyelerini hesapladı. Sonra yevmiyeleri servis arabasının şoförüne verdiler . Ve işçilerden pazar tatili, ihbar tazminatı ve paralarını kaçırmak için aylıklar alındığı zaman bordrodan ayrı olarak işçilere bir kağıt imzalattılar. Kağıtta şöyle yazıyordu:

"İTTAŞ şirketinde çalıştığım müddet içersinde bütün haklarımı aldım. Hiçbir kanuni hakkım kalmamıştır.

—İşyerinde sağlık şartları nasıl? Nerede kalıyorsunuz?

—Işletme böyle şeylerle ilgilenmez. Yarım, yamalak, camsız, penceresiz, nemlibarakalarda kalıyoruz. Kışın soba yakmak bile mümkün değil . Kışın soba yakmak için topladığımız odunları, tahtaparçalarını elimizden alıyorlar.

—İşten atılan işçiler her hangi bir yere başvurdumu?

—İşçilerin birliğini bozmak için bazı işçi arkadaşları şirketten çıkarıp taşarona devrettiler. 6 kişiyi de Kürtçülük yapıyorlar diye gece Milas'tan getirilen elleri tomsonlu yüzbaşı ve askerlerine teslim ettiler 50 kişi olan Kürt işçi arkadaşların başı Recep Özdoğru'yu Yüzbaşı ve yanındaki başçavuşlar gece saat 3"e kadar tehdit ettiler. Kürt arkadaşlardan Celal Öktem, Mehmet Sekman, Atilla ve Mehmet'e " siz burada durmayacaksınız" dediler. Uzatmalı jandarma Hüseyin Cinaoğlu arkadaşları en çok tehdit etti.

Bu uzatmalı halen görev başında. Patronlara yaptığı hizmetler karşılığında yarım kalan iki katlı binası patron tarafından tamamlandı.

Yüzbaşının geldiği gece Uzatmalı Hüseyin Cinaoğlu'na patron: "En ufak birşeyde Recep ve adamlarını yakala" diye adeta emir veriyordu. Ayrıca "Bunları24 saat içinde köyden çıkarırsan yarım kalan binanı tamamlarım" diyordu. Bunları kulaklarımla duydum.

—İşe girme nasıl oluyor?

—Dışarıdan gelen işçilere 15 günde bir paraları verilir. Yemek %100, hatta%200 daha pahalı, bazan aylıkları 2, 3 ay almadığımız olur. Kantine bağlanmak için bir fiş veriyorlar. 1750 - 1800 lira civarında. Bu fişle kantine ister istemez alış veriş yapmaya zorlanıyoruz.

—Şimdi işyerinde kaç kişi kaldı?

—Kesin bir rakkam yok. 3 günlüğüne bile işçi getiriyorlar. Geçenlerde ayın başında İzmir'den daha evvel çalışmış Celal adında bir elektrikçiyi getirdiler . Getirirken Almanya' ya pasaportu olduğu halde "seni İTTAŞ'ta emekli oluncaya kadar çalıştırırız" dedilerdi. İşe başladıktan 9 gün sonra emekliye ayrıldı. Yani kovuldu, ve 24 saat süre tanındı. Ayrıca para da verilmedi. Karakola da "Kürtçülük propagandası yapıyor" diye şikayet edildi .

KURTULUŞ

Milyonlarca oyun CHP'ye teslim olmasının temel nedeni de bu değil miydi? Solun dağınıklığı ve örgütsüzlüğü işçi ve emekçileri CHP'nin kucağına itmemişmiydi.?

Peki,bugün durum ne?Faşizm hergün saldırıyor.Emperyalizm ülkemize biraz daha yerleşmekte.İşçi ve emekçilerin yaşam koşulları gün begün biraz daha zorlaşıyor.Ve onca vaadin yükünü sırtında taşıyan CHP iktidarda.Ya solun durumu ne? Gene dağınık,gene örgütsüz.Birlikten yoksun.Grup çıkarları anti-emperyalist,anti-faşist ve anti şovenist mücadelenin çıkarlarının önünde geliyor.Ve işçi-emekçiler onu olarak solun bu dağınıklığı nedeniyle bile bile ,CHP'nin peşinde kalmaya devam ediyor.Yani bile bile lâdes.

Güçlü,örgütlü ve yığınlara güven veren bir Sosyalist hareketin ortaya çıkmasına kadar işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıf ve tabakaların bu durumu devam edecektir. CHP belki "umut" olmayacak ama faşizme karşı ve gericiliğe karşı "son çare" olacak.Proletaryanın devrimci partisi doğana kadar CHP gene işçi ve emekçilere "ya ben,ya faşizm " tehditini savunacak ve başarılı olacak.

Ama daha kötüsü var.İşçi ve emekçilerin CHP'nin tehdidine kânmamaları.Bu durumda faşizm yığınlar için tek alternatif olacaktır.

Yığınları gerek sosyal-demokrasinin peşinden kurtarmak,gerekse faşizmin kucağına düşmekten kurtarmanın tek yolu proletaryanın devrimci partisinin inşaasıdır.Sosyalizmin bir alternatif haline gelmesidir .

Faşizmi ezecek olan,sosyal-demokrasinin çirkin yüzünü teşhir edecek olan proletaryanın devrimci örgütüdür.

KURTULUŞ

KÜRDİSTAN'DA SÖMÜRGECİ

BAŞTARAFI:Sy:1,st:1

fından yaylım ateşine tutularak katledilmiştir.

Öte yandan, yine Diyarbakır ve yöresinde sömürgeci, faşist baskılar yoğunlaşmaktadır.

3.7.1978 tarihinde Silvan'ın birçok köyünü tarayan jandarma komandoları,daha sonra Kulp ilçesinin Badıkan yöresindeki onbeş köye mahkum arama bahanesiyle baskın yaparak üç kişiyi herkesin gözününde döverek karakola götürmüşlerdir.

14.7.1978 tarihinde Kulp ilçesinin Herzikan (Tuzla) köyünde jandarmayla köylüler arasında çıkan çatışmada bir jandarma ölmüştür.Bu olayı fırsat bilen sömürgeciler Herzikan köyüne komando birliklerini gönderip köyü karargah haline getirdiler Kulp'un Tuzla, Yayık ve Saltuk köylerini boşaltıp tüm köylüleri erkek,kadın, çoluk çocuklarıyla birlikte dağlara kaçmaya mecbur ettiler.Beş gün köylerine dönemeyen köylüler dağlarda aç, susuz perişan bir halde bırakıldılar.Köylüler dağlara çekilirken,jandarmalar evleri hasara uğratarak,yiyecek maddelerine zehir atıp, tütün ve diğer ekin tarlalarını yağmaladılar.Köyde kalanları ise Kulp ilçesine götürerek günlerce işkenceye tabi tuttular.Bunlardan Fahri Ay ve A.Kadir Yıldız adlarındaki iki köylü değişik ifade vermeye zorlanarak işkence sonucunda hastanelik olmuşlardır.

Bu baskı ve saldırılar,bu zulüm tarihi katliamlarla ve aynı zamanda bu katliamlara ve baskılara karşı mücadelelerle dolu Kürdistan halkının devrimci mücadelesini durduramayacaktır.

MADEN-İŞ 4.BÖLGEDE

BAŞTARAFI:Sy:1,st:4'de

ya çaba harcadılar . Kongre öncesi vetolarla başlayan polis çağrılmasıyla iyice gerginleşen kongre alkışlar ve yuh sesleri arasında devam etti.

Seçimlerden önce kongreye mutlaka katılıp oy kullanılması konusunda kesin kararlı olunulmasına rağmen,yanlış önderlik büyük bir grubun seçimleri terk etmesini sağladı. Böylece meydan "İlerlemeciler"e boş kaldı. Onlar da istedikleri gibi at oynattılar.Salonda kalanların katıldığı oylamada tek aday Adem Karabaş 115 oy aldı.4 tane beyaz oy çıktı.7 tane aday olmıyanların ismine çıkan oy ise iptal edildi.

Buraya kadar kongrenin gelişimini anlattık.Şimdi kısaca bizim daha önce belirttiğimiz tespitlerimize göz atıp sonra da kongreyi değerlendirelim.

4.Bölge Proleter devrimciler ve revizyonist Maden-İş yöneticileri açısından önemli bir konuma sahiptir.Bölgedeki "İlerlemeciler" merkezin desteği, tüzük oyunları ve anti-demokratik tertipler ile ayakta durmaktadır Buna rağmen merkezi olmaları,daha örgütlü olmaları onları daha güçlü göstermektedir.

4.Bölgede geniş bir muhalefet vardır.Fakat bu muhalefet genel olarak seçimden seçime oluşur ve "İlerlemeciler" dışında herkesin katıldığı örgütsüz bir yapıdır . Örneğin muhalefet içinde birbirlerini "faşist" olarak gören siyasi akımların temsilcileri bir araya gelmişti.Seçim öncesi yeniden örgütlenmeye çalışılan bu yapı kongreye girilmeden çöktü Kongreye böyle dağınık ve örgütsüz giren muhalefet divan seçiminden itibaren hatalar yaptı.Bunların en büyüğü kongrenin terk edilmesiydi."İlerlemecilerin" ekmeğine yağ süren bu davranış aynı zamanda adayların veto edilmesi üzerine kararlaştırılan kongreye gidip oy kullanma kararının çiğnenmesini getirdi.Salonu terk etmek yanlış bir politikanın ürünü derken biz,eğer beyaz oylar Adem Karabaş'ın aldığı oylardan çok olsaydı kongreyi iptal ettirebilirdik. mantığı ile hareket etmiyoruz.Burada "İlerlemecilerin" tabandan kopukluğunu,Bölge başkanının tabanın oylarına dayanan bir başkan olmadığı propagandasında kullanacağımız somut delillerin ortaya çıkması engellenmiştir . Eğer [illegible] oy kullanılsaydı oyların dağılımı şöyle olacaktı:

Kongreye katılan delege sayısı: 302

Adem Karabaş 115

[illegible] 187

Açıkça görüldüğü gibi 187 oy "İlerlemecilerin" suratına şamar gibi çarpılacaktı.

4.Bölge işçilerinin tasfiyeci sınıf uzlaşmacı politika izleyen "İlerlemeciler"e karşı olan tepkilerinin somut göstergesi olacaktı bu.

Kongrede diğer bir hatada muhalefet delegelerinin büyük bir kısmının salonu terketmesinin sebep olduğu bölge denetim ve onur kurullarının "İlerlemeciler"e kaptırılmasıydı.[illegible]

Bütün bu hatalara rağmen "İlerlemeciler" görünüşte kazansalar bile bölgede biraz daha tecrit olmuşlar.Her ne kadar seçimi "demokratik" yollardan tüzüğe göre meşru bölge başkan adayı "İlerlemenin" Sadık kulu Adem Karabaş seçilmişse de [illegible] sunda çalışma ağırlık kazanmaktadır.Uzun vadede 4. bölgede tutarlı bir muhalefet örgütlemektir.Şimdiye kadar sürdürülen mücadeleden dersler çıkararak tabanda işçi kitlesiyle olan bağları sıklaştırmaktır . Proleter devrimciler bir an önce tabanda güçlü bir örgütlenme yaratmak zorundalar . Çünkü seçim sonuçları ortada."İlerlemeciler" 302 delegenin 115'inin oyları ile yönetimde kaldılar . Şimdi ise bütün hırçınlıkları ile yeni tasfiyelere kalkışacaklardır.Bu saldırılarda ancak tabana dayalı güçlü doğru ilkeler etrafında örgütlenmiş bir muhalefet tarafından püskürtülebilir.Hedef daha örgütlü bir muhalefet için mücadele etmektir.

SOSYALİST İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

YAŞASIN SOSYALİZM!'

ÇALIŞMA SORUNLARI

her toplu görüşmeden sonra işçilere gelişme hakkında bilgi vermesi açısından yararlı olur)

Kanunda toplu görüşmelerin belirli bir süre içerisinde bitirilmesi hakkında bir hüküm yoktur.Sarı sendikalar bu görüşmeleri daima uzatırlar.Devrimci sendikalar bu görüşmeleri mümkün olduğu kadar erken bitirmelidirler.Toplu görüşmelerde anlaşmaya varılırsa TİS ne ulaşılmış olur.Toplu görüşmelerde İş Kanununa aykırı maddeler kabul edilemez.Örneğin,asgari ücretin altında ücret ödenmesi gibi.Ancak kıdem tazminatında Kanuni sınırın aşılması gibi meselelerde,sendikalar tutarlı bir mücadele etmelidirler.Taraflar imzaladıkları TİS'in üç nüshasını da BÇM'ne vermek zorundadırlar.

Gelecek yazımızda Toplu Görüşme dışında TİS'ne ulaşma konusunda kısa bir bilgi vermeye çalışacağız.

EMEKÇİ-DER

BAŞTARAFI:Sy:1,st:9

tıkları ortak açıklamada şöyle dediler :

"Ülkemizde faşist saldırıların sürdüğü, ve hatta kitle katliamlarına dönüştüğü günlerde yaşıyoruz. Bir gün sokaklarda pusu kuranlar,ertesigün otobüsleri tarıyor,kahveleri tarıyorlar. Sadece ilericilere , devrimcilere değil , tüm halkımıza saldırıyorlar.Bütün bu saldırılar sürerken muhalefetteyken hesap sorulacağını söyleyen CHP şimdi faşistlerle uzlaşıyor.Bunlar yetmiyormuş gibi Emekçi halkın umudu olduklarını söyleyerek iktidara gelenler iktidara geldikten sonra tekellerin ve büyük toprak sahiplerinin umudu olmaktadırlar.Yapılan zamlar ve devalüasyonlar yetmiyormuş gibi işçi ücretlerini dondurmaya çalışıyorlar.Bunun yanında faşist saldırılara karşı mücadele eden emekçi halkın çıkarlarını savunup onlar için çalışan [illegible] tüm demokratik örgütler kapatılmaya çalışılıyor.Bir süre önce POL-DER ve TÜS-DER'i kapatmaya çalışanlar şimdi emekçilerin örgütü olan emekçi-Der''i gerekçesiz olarak valilik kanalıyla kapatmışlardır. Demokratik kitle örgütlerine yapılan bu saldırılar özünde onların örgütlendiği kitlelere yapılmaktadır.

TEKSTİL KONGRESİ

BAŞTARAFI:Sy:1,st:5

ronları hem de sosyalistleri güldüren sonuçlar olmaz,ama, hem patronları hem uzlaşmacıları mutlu eden sonuçlar olur. Fakat yaptıkları Tekstil işçisinin çıkarı yönünde birsonuç [illegible] o başka.

Genel Kurul delegelerine kendi öncülerinin [illegible] doğrultuda bir değerlendirme yapmayı [illegible] ilerlemenin hegemonyasındaki delegelerin bu yolu izleyeceğini pek sanmıyoruz.İlerlemeci delegelerin (!)-bizce en doğru yol olan-bu yola girmeleri uzun süre beklenemez. Şunun için beklenemez: VP-SGB'nin onlara sanki keskin ilerlemeciymişler gibi -kongre kapısında bekletilmeden , salondan çıkartılmaya kadar-aldıkları katı ve sekter tavırdan ötürü beklenmez. Ama bunun dışında,kongrenin yapılmasını ayarlamak için harcanan çabaların,kongrenin ertelenmesi için harcanan çabaların pek de farklı olmadığını şaşkın şaşkın seyre den diğer delegelerin önerdiğimiz yolu tutacağına inanmıyoruz tam. Kongreyi gerçekleştirmek için,harcanan çabaların en çirkin örneğini [illegible] Marmara'ya karşı kadeh tokuşturan 0 leyis'li sendikacı vardı. Bu manzaraya Marmara'nın dışında bizler de tanığız, kanıtlayabiliriz.

Zorla ilerlemeci yapılan birkaç şube delegesi dışında kalan delegelerin,önümüzdeki [illegible] ilgili bir takım tespitler yapacaklarına inanıyoruz.Bu "zorla ilerlemeci" deyimi üzerinde de inatla duracağız.

Bu zorlama ilerlemeden çok diğer muhalefetin öncülerinden geldi.Oysa biz Park Otelin yemek salonunda Çerkezköy Şube sekreterinin Edirne delegeleriyle yaptığı kulisten şu sonucu çıkartıyoruz: Çoğu "toplumsal ilerleme" zırvalarından bihaber işçi [illegible] savunuyoruz.[illegible] kongre salonundan çıkartılanların ilerleme ideolojisi olduğu sanıldı.Bu hata idi. Bu tavrın geneldeki sakatlığı bir yana, bu delegeler gerçeklere tümüyle açık işçilerdi,bunu görmek gerekirdi.Onlara kongre salonunda şube kongrelerinde anlatılanların dışında anlatılacak çok şey vardı.Sergilenecek,teşhir edilecek,teşhir edildiğinde de "öylesine " inandıkları siyasete inançlarını sarsacak, çok pislik vardı.Fakat bu yol seçilmedi. Çünkü,onlara salonun kapısını gösterenlerde bu sergilemeyi yapacak ideolojik güven yoktu.İlerlemecilerde (aynı eksiklikten)delegemiz dedikleri işçileri kuzu kuzu dışarı çıkardılar.

Bu "uğurlama işinde",VP-SGB'nin öncülüğündeki muhalefetin,kitlesiyle,alınacak tavır üzerinde tartışacağı neden olarak gösterilmişti ama dıştalanan delegeler çıktıktan sonra ilerlemenin eleştirisinden başka bir şey yapılmadı.Karma muhalefetin öncüleri,"çıkın sizi eleştireceğiz"demek yanlış olur diye düşündüler herhalde (!).VP ve SGB'nin dışladığı delegeleri devrimci safla ra çekmek,ilerlemenin reformcu anlayışından kurtarmak, proleter devrimcilerin öncülüğünde bir süreç işi . Bu delegelerin kısa vadede,hedef oldukları bu karşı tavırlardan sonra,bu sakat tavırların ilerlemenin dilindeki propagandasını da gözönüne alarak,savundukları(!) siyasetin tutarsızlıklarının tespitini yapacağını sanmak yanılgı olur.

Fakat dedikodu ile eleştirinin farkını Park Oteli'nin salonlarında tüm ayrıntılarıyla pratiğine geçiren diğer delegelerin böyle doğru bir tespityapmasını beklemek yanlış olmayacaktır.

DEVAM EDECEK.

FAŞİZM DÖKTÜĞÜ

BAŞTARAFI:Sy:1,st:6'da

ve onu destekleyen çevreler olayların [illegible]

İlk olarak artık iyice kavranmalıdır ki bu çatışmalar çoktan okulları ve öğrencileri aşmıştır. Basit bir öğrenci kavgası veya öğrenciler arasında "sağ-sol"kavgası değildir.Bu sınıf mücadelesidir.[illegible] Çatışmaların başlangıcının öğrenciler arasında olması da doğaldır.Çünkü öğrenciler genç olmalarının yanısıra aydın durumundadırlar. [illegible] tan insanlar öldürülmekte,saldırıya uğramaktadırlar.

İkinci olarak,faşist saldırılar "kitle katliamı" niteliğini almışlardır.16Mart İstanbul Üniversitesi katliamı ile başlayan faşist saldırıların bu niteliği giderek yaygınlaşmaktadır. En son Ankara'da Tepecik halkının bindiği Belediye otobüsüne ve Balgat'ta devrimcilerin oturduğu kahvehanelere yapılan saldırılar [illegible]

[illegible] Oysa çeşitli devlet yetkilileri ve TRT, büyük basın bile saldırıların [illegible]

Dördüncü olarak bugünkü [illegible] "Sağa da sola da karşıyız" sözleriyle [illegible] biliyor artık. Örneğin Iğdır'da olaylar Ülkü Ocakları başkanının tutuklanmasıyla başlıyor; Antalya' da faşistlerin saldırılarını Anti-Birlik başkanı açıklıyor; Kilis'te Öğretmenler Derneğine açılan yaylım ateşin sonucunda ölen devrimci öğrencinin katili olarak Ülkü Ocakları başkanı ve iki üyesi tutuklanıyor; Ankara'da Tepecik otobüs katliamıyla ilgili olarak Üreyil Ülkü Ocakları başkanı aranıyor; Balgat katliamıyla ilgili olarak yine faşist saldırganlar isimleri saptanarak aranıyorlar.Zeytinburnu MHP binasında yapılan arama da gizli bir geçit ve çeşitli silah ve patlayıcı madde bulunurken,yine Niğde'nin Bor ilçesinde bir MHP li faşistin evinde yapılan aramada silah , ve patlayıcı madde bulunuyordu. Sadece son haftaya ilişkin bu örnekleri çoğaltmak mümkün,ama gerçekleri göstermesi,kavramak istemeyenlere kavratması nedense(!) bir türlü mümkün olmuyor.Bu örnekler ve tüm bu olanlardan sonra hükümet yetkililerinin "sağa da sola da karşıyız" sözleri iyice yavanlaşıp,halk yığınlarının gözünde anlamını kaybetmektedir."Sivil sıkıyönetim" uygulamalarının ise olayların önünün alınması için değil , ama sınırlı demokratik hak ve özgürlüklere saldırı olduğu da daha net açığa çıkmaktadır.

Sosyalistler,yurtseverler,demokratlar bugüne kadar olduğu gibi,bugün ve yarındaaynı şeyleri yapacak ve söyleyecekler. Bir yandan hükümetin uzlaşmacı ve faşistlere hizmet eden politikasını eşhir edecekler,hükümetin ve sağ muhalefetin demagojik ve yavan tavırlarını açığaçıkaracaklar;öte yandan da faşist saldırılara karşı direnmeyi, aktif kitle mücadelesini örgütleme ve yükseltme çabalarını sürdürecekler.Bunun bir sınıf mücadelesi olduğunu bilerek sınıf mücadelesinin gereklerini yılmadan bıkmadan,usanmadan yerine getireceklerdir.

dünyada DURUM

Gerek dış kaynaklar gerekse iç kaynakların açılması sonucu ithalatta da açılma gözükmektedir,bu emperyalizme bağımlılığımızı arttırmaktadır.Özellikle hammadde konusunda dışa bağımlılık %880 oranında artmıştır (Demir,fosfat,petrol,taşkömürü,amonyak,sulfat asit vb..),yeni yatırım alanlarının artması da teknoloji transferini hızlandıracaktır.

Sanayicilere gösterilen bir diğer kolaylık ta ithalat kotalarının ödeneklerinin 32 milyona çıkarılmasıdır fakat bu yine de talebi karşılamaktan uzaktır (131 milyon Tl . talep),bu kotalar ilk elde en güçlü tekelci gruplar tarafından kullanılacağı için belli oranda kotanın düşük tutulması tekelleşmeyi hızlandırır niteliktedir.

Buraya kadar açıklamaya çalıştıklarımızı kısaca özetlersek: Ecevit hükümetinin "İstikrar programı" ülke ekonomisini " toparlar" gözükmektedir,fakat yazımızın başında da belirttiğimiz gibi,bu toparlanma emperyalizmle bütünleşme ile beraber gitmektedir.Oligarşik devletin reformist politikası ürünlerini vermeye başlamıştır . Oligarşinin has adamı Feyyaz Berker kendi ağzı ile bunu şöyle açıklamaktadır "Ticaret bakanlığının aldığı tedbirler çok olumludur ama bunların kısa vadede sonuc vermesini beklemek yalnız hayal kırıklığı yaratır " Bizce bunların sonuçları en geç 1979 yılından itibaren alınmaya başlanacaktır.Tabii,bu bir tahmin ama,ekonomik politikanın sonuç vermeye başlaması da beraberinde politik tepkileride getirmeye mahkumdur.

Hükümet tekelleşmeyi hızlandırmaya ve kırda kapitalizmin gelişmesini sağlamaya çalışmakta ve böylece pazar açmayı düşünmektedir,fakat bu politika bir taraftan feodal ve yarı feodal yapılarla çelişir ve onların muhalefetini doğurmaya gebe bir politika iken diğer taraftan tekelleşmenin sonucu aratabakaların muhalefetine de hedef olmaya mahkumdur.Emekçi sınıfların ise durumlarının gün geçtikçe kötüleştiği görülmektedir Hükümetin yaptığı "Toplumsal Anlaşma" işçi sınıfı muhalefetini uyuşturmayı amaçlamaktadır,diğer taraftan devletin baskı güçlerinin yetkinleştirilmesi ve modern silahlarla donatılması 1979 yılından sonraki muhtemel gelişmeler için oldukça önem kazanmaktadır.

"İstikrar politikasının" hükümetin istediği biçimde başarılı olması halinde işbirlikçi tekelci burjuvazinin üretim ve sermaye yoğunlaşması artar ve servetleri büyürken, işçi sınıfının ve diğer emekçi tabakalar ile orta tabakaların çelişkileri derinleşecektir. Bu yeni ekonomik dönem emekçilerin üzerindeki baskılarında yoğunlaşmasını getirecektir.

Önümüzdeki yıllar sosyalistlere yeni görevler yüklerken özellikle şimdi önümüzdeki duran örgütlenme ve anti- faşist mücadele sorunlarına da ağırlık kazandıracaktır.

RİZE'DE

BAŞTARAFI:Sy:6,st:4

bu uygulamalara son verilmesi yolunda demokrat kamuoyunun duyarlılığını yansıtan ve Milli Eğitim bakanlığı ile İçişleri bakanlığına sunulan 3000 imzalı dilekçelerdeki;Rize Eğitim Enstitüsündeki anti-demokratik uygulamalara son verilmesi ve faşistlerle devrimcileri aynı gören politikaların uygulayıcısı valinin görevden alınması taleplerini destekliyoruz.

Rize Eğitim Enstitüsü Öğrt.Temsilciliği

Karadeniz Dev-Genç Rize Şubesi Yönetim Kurulu

Rize Devrimci Dayanışma Der.Yönetim Kurulu

Rize Halkevi Yönetim Kurulu

Tüm-Der Rize Şubesi Yönetim Kurulu

ZİNDANLAR

BAŞTARAFI:Sy:6,st:3

lesi gelişmektedir ve cezaevlerindeki isyanlar bu mücadelenin bir parçasıdır. Gerek "içersinin" gerekse "dışarsının" sorunları birbirinden soyutlanamaz ve nihai çözümleri hiç kuşkusuz demokratik halk devriminin zaferiyle olacaktır.Cezaevlerindeki isyanlar ,direnişler sırasında bu toplumsal yapının bir ürünü ve sonucu olarak cezaevlerine düşmüş emekçi sınıf ve tabakalardan insanlar bu gerçeği mücadele içerisinde kavrarken, aynı zamanda içerisinde yaşamak zorunda bırakıldıkları insanlık dışı,çağdışı koşullarda da belli değişiklikler yaptırtmaktadırlar. Ancak hiç kuşkusuz bunlar yeterli değildir,esas sorun onları bu duruma getiren toplumsal yapıyı ve koşullarıde ğiştirmektir.Bunun da tek yolu devrimdir.

TÜS-DER

BASTARAFI:Su:6,st:4

yaptığı toplantıda yönetim kurulunda bulunan bir hemşire birden bire aslan kesili verdi.Arkadaşlarımız tarafından dağıtılan TÜS-DER İst.Şubesi muhalefeti Devrimci Demokratik Birlik Grubu broşürünü yutmaya başladı.Amacı devrimcileri provakasyonage tirmekti.Devrimciler bu oyuna gelmediler.

Şimdi burada bir kere daha ihtar ediyoruz.Bu tür devrimci olmayan tavırları bir kenara bırakmaları gerekir.Bu tavırları ne devrimci harekete nede kendilerine bir yarar getirmez.Amacımız sağlık emekçilerinin mücadelesini hergün bir adım daha ileri götürmek.Bunu engellemeye çalışanlar ancak burjuvaziye hizmet ederler ve ondan alkış toplarlar

Tüm TÜS-DER üyesi arkadaşlara sesleniyoruz.Bu provakasyona açık,tasfiyeci ve tekkeci tutumu teşhir edelim.

Birçok arkadaşımız çeşitli entrikalarla ihraç edilmeye çalışılıyor.Bu uygulamaya karşı direnelim! Eğer bu burjuva politikası devam ederse geriye parça parça bir TÜS-DER kalır.

Tüm devrimciler örgütümüze sahip çıkalım.

SOSYALİZM ALTERNATİF

sal ve siyasal olaylar karşısında takınılan tavırlar,sosyalistlerin bunlara ilişkin tavırları en geniş yığınlara gösterilmelidir.

CHP hergeçen gün teşhir oluyor,geniş kitlelerin gözünde henüz tecrit olmuş değil. Ama o dönemde gelecek.Eğer o döneme değin ve o dönemde sosyalistler alternatif olmayı beceremezlerse diğer alternatif faşizmdir.Dolayısıyla sosyalistler daha şimdiden,hem CHP reformizminin teşhirinde,hem de faşizme karşı mücadelede ortak ve örgütlü bir güç olmak zorundadırlar.Halk arasında "son pişmanlık fayda vermez " diye bir söz vardır.Doğrudur.Sosyalizm alternatif olmak zorundadır,olacaktır..Bunun adımlarını şimdiden atmanın zorunluluğu açıktır.

TRT YÖNETİM

BAŞTARAFI:Sy:1,st:6'da

si bunu gerektir.

Bu ve benzeri kararlar ilk bakışta olumlu da görülebilir. "Nasıl olsa mecliste zaten sosyalist parti temsilcileri yok.Onların söz hakkı yok.Hiç olmazsa gerici ve faşistler de Radyo TV'den demogoji yapamazlar"gibi.Ama bu bakış açısı Marksizm değil,düz mantık olur.. Çünkü işçi sınıfı hareketi hem en demokratik ortamda gelişir,ve hem de işçi sınıfı demokrasiye basit bir araç olarak bakmaz.

Haldeki durumda alınan bu anti-demokratik kararlar işçi sınıfı hareketine kısa vadede zarar vermiyor gibi görünebilir.Ancak bu aldatıcıdır.Çünkü hakim sınıfların her dönemde korktukları emekçi halkların serbestçe seslerini duyurmalarıdır.Bütün yöntemlerle de bunu önlemeye çalışır.Şimdiki yapılanlar da son tahlilde budur.

Alınan bu anti-demokratik kararlar bugün faşist demogojiye uygulanır görünse de , esasta bunlar yarın sosyalistlere uygulanmak içinder.Faşist demogojiyi mahküm etme yöntemi bütün muhalefeti susturmak olamaz. Onun insanlık düşmanı yüzünü açığa çıkartarak mahküm ederek yapılmalıdır.Şu da gözden uzak tutulmamalıdır ki,muhalefet derken,esas muhalefet düzene karşı muhalefettir.Bu da işçi sınıfının düzene karşı muhalefetidir.Yoksa,faşist ve tüm gericilerin düzeni savunmadaki muhalefeti değil.Onlar susturulsalar bile,düzenin savunucusu olan mevcut hükümetin sesi, hakim sınıfların sesidir.Burada gaye ışçi sınıfının düzene olan muhalefetini susturmaktır.

TOPLUMSAL ANLAŞMA

BAŞTARAFI:Sy:1,st:9

yan bizler "Ücretlerin dondurulmasına " karşı bir mücadele kampanyası açmış bulunuyoruz.Ve bu mücadele kampanyası doğrultusunda eylemlerimiz sürüyor,sürecek.Önce Türkiye çapında bir bildiri dağıtılmış, daha sonra da İstanbul'da yapılan bir kapalı salon toplantısı ile "Toplumsal Anlaşma" demagojisinin gerçek yüzü emekçi halkımıza açıklanmaya çalışılmıştır.Şimdide bu ayın sonunaadoğru İstanbul Bayrampaşa'da düzenlenecek bir mitingde bu kampanyayı sürdüreceğiz.

TÜM SOSYALİSTLERİN EYLEM BİRLİĞİNİN SÜREKLİLİĞİNİN BUGÜNKÜ ŞARTLARDA EKMEK SU KADAR GEREKLİ OLDUĞUNA İNANAN BİZLER,EYLEM BİRLİĞİNE KATILMAYAN DİĞER SOSYALİST PARTİ VE EĞİLİMLERİBU ORTAK MÜCADELEYE ÇAĞIRDIĞIMIZI İLAN EDERİZ.

TÜRKEŞ

BAŞTARAFI: Sy:1 St:5

kandırmaya çalışmaktadır.Bu basit oyun, Türk faşistlerinin icadı değildir. Hitler de Türkeş gibi kendilerinin saldırgan olmadığına inandırmak için,her saldırısından önce ve sonra barıştan ve sevgiden bahsetmekte savaşı lânetlemekteydi . Avusturya'ya Çekoslavakya'ya,Polonya' ya ve daha birçok yere onları barış görüşmelerine çağırırken,barış anlaşmaları imzalamışken saldırmıştı. Türkeş'de belediye otobüsüne yapılan saldırıyı insanlık dışı canavarca olarak nitelemekte ve böylece bu saldırıyı kendilerinin yaptığını gizlemeye çalışmaktadır.Zaten yalan söylemek,demagoji yapmak faşist propagandanın temel özelliklerindendir.Amaçlarına ulaşmak için ne olursa olsun heryöntemi kullanan faşistler,"ülküdaşlarına" bol bol yalan söylemekten kaçınmamalarını "başbuğun" aslında daima doğru hareket ettiğini,onun için başbuğun bazı ters sözlerine aldırmamalarını söylerler. Faşizmin saldırganlığını gizlemeye ve kendine kitle tabanı yaratmaya yönelik bu demagojisi, ancak faşizme karşı hayatın her alanında yürütülecek olan sabırlı ve azimli bir mücadeleyle ve özellikle faşizme karşı ideolojik mücadeleyle teşhir edilecektir.

DEVRİMCİNİN

BAŞTARAFI:S:4,st:3

Sonuç olarak devrimciler dil konusunda da, kitlelerle karşılıklı etkileşim içinde bulunmak, bu konuda da diğer konularda olduğu gibi kitlelerin bir karış önünde yeralmak;kitlelerin ve devrimcilerin giderek bütünleşecek,yaşayıp gelişen ortak dilini yaratmağa katılmak ve yönlendirici olarak katılmak zorundadırlar.

MERSİN AKGÜBREDE

BAŞTARAFI:Sy:1,st:9

İlhan'ın giderleri işçiler tarafından karşılanıyordu.

Sendikal istemlerle beraber 31.7.78 günü grev başladı.

Daha önceki uğraşların bir meyvasıda Genel Müdür Yakup Neyaptı'nın işten çıkartılması oldu.

Konuyla ilgili sorularımızı yanıtlayan Baştemsilci Celal İlhan,neden daha önce greve gitmediklerini ise şöyle açıkladı:

"Temsilciler olarak bildiriyi yayınladıktan 10 gün sonra (12.2.1977)beni işten çıkartılar.Arkadaşlara bu konu için (çıkarılmam) greve gitmenin zamansız olduğunu daha önce yasal haklarımı kullanmamı beklemeyi söyledim.Haklılığımız Yüksek Hakemler Kurulu kararı ile onaylandı. Orada aynı zamanda toplu sözleşmemizin çiğnendiği sonucuna varıldı.Yargıtay onayına karşın bizi işe almadılar.Sonra yeni toplu sözleşme dönemi geldi.11 ay süren görüşmeler süresince grev başvurumuz çeşitli kereler ertelendi, ve artık zamanı geldiğine inandığımız gün greve başladık.İsteklerimiz haklıdır ve biliyoruz patrondan ne kadar kopartırsak kopartalım istemlerimiz hergün daha da artacaktır. "

Konuyla ilgili olarak işçilere sorduğumuz sorular ve yanıtlar aşağıdadır:

ALİ UCUN-

"Grev;ezilen işçi sınıfının,ezen patronlara karşı en etkili yasal silahıdır.Sömürü düzenine karşı verilen savaştır.Başarılı olunması için önce bilinçli,örgütlü,grev disiplinini kavrayarak yola çıktık.Bunu geliştirerek,öğrenerek, daha ileri değişimlere açık olarak savaşımızı sürdüreceğiz.

Doğal ki bize verilen "haklar" yeterli olmayacaktır. Yaşamın her evresi sınıf savaşımlarıyla doludur . Dediğiniz gibi sınıf uzlaşmacılığı da bizim baş düşmanımızdır O görüşte olanları ihraç etmesini biliyoruz.

M.ALİ ONGUNSEL

Grevin amacını ve nedenlerini şöyle ayırırız,önem sırasına göre.

1-Somut koşullara uygun,ülke genelinde ekonomik-Demokratik istemler.

2.Patronca uygulanan baskının işçi üzerinden kaldırılması

3.Sağlık koşullarının,iş güvenliğinin ve sosyal hakların yetersiz olması

4.Tüm bunları patrona sunduğu için Celal İlhan arkadışımızın işten atılması.

Bunların yetersiz ve fakat gerekli olduğunu düşünüyoruz . Sınıfsal savaşımızı proleter bilincimizi yükselterek vermeye çalışıyoruz.

HALİM KURTULUŞ-

Sendikamız petrol-İş'le,patronlar arasında 11 aydır ateşli görüşmeler sürdü.Toplu sözleşmede bir anlaşmaya varılamadı . Grevimizde 90 gün ertelenmişti.Hakkımızı alabilmek için tek ve özellikle son yasal yolu tercihettik.

Bu fabirakada grev oluşu patronun haksız davranımının sonucudur.Bir önceki toplu sözleşmede aldığımız para 51 Tl. idi. Bu sene bize verilen 60 liradır.(Gündelik zam miktarı)sorarım şimdi onlara: Bu iki sene içinde hayat pahalılığı 90 Tl. mi artmıştır ?

Bu kadarı bile amacımızı anlatmağa yeterlidir.Elde edeceklerimiz,özünde siyasal mücadelemize bir araçtır.Sınıflar arasındaki derin çelişkiler,sınıfsal uzlaşmayı ihanet sayar.

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

Sahibi : M. Mevlüt KAPTAN
S. Müdürü: Yunus ER

Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için:M.Mevlut Kaptan,
Posta çeki no:109207

BASILDIĞI YER:
DAİLY NEWS WEB OFSET
TESİSLERİ - ANKARA

Yönetim Yeri:İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 ULUS-ANKARA

RİZE'DE FAŞİST OYUNLAR KIRILACAK

Rize'deki demokratik örgütler anti-demokratik ugyulamaları ve faşist saldırıları kınadı ve şu açıklamayı yaptılar:

"Bir ayı aşkın süredir kapalı tutulan Rize Eğitim Enstitüsünde yeni oyunlar tezgahlanmaktadır. Birçok ilde eğitim enstitülerinde eğitimsüremezken yanlış politikaların sonucu ikibin-beşyüze yakın öğrencinin öğrenim hakkı gaspedilmektedir.

Rize Eğitim Enstitüsünün kapatılmasına kadar geçen süredeki olaylar kısaca şöyle gelişmiştir:

İki yıla yakın bir süre faşistlerin saldırı üssü olarak kullandıkları okula hiçbir ilerici, devrimci girememiştir. Okul içerisinde faşist terör estirilirken, bir çok ilde olduğu gibi okul, şehirdeki faşist terör için güç kaynağı ve saldırı üssü durumuna getirilmiştir. Özellikle birinci ve ikinci MC dönemlerinde bizzat giden vali tarafından yönetilen faşisthareket alabildiğine azgınlaşmış: faşizme karşı direnen devrimci ve demokratlara karşı yoğun baskılargeliştirilmiştir

Mevcut hükümetin kuruluşuyla, okula kayıt yaptıran ilerici devrimci öğrencilere yönelik saldırılar direnççle karşılaşınca çok az sayıdaki elikanlı faşist okula gelmeyerek can güvenliklerinin olmadığını ileri sürmüşlerdir Bu iddialarının yanısıra kitle katliamlarına yönelik, Devrimcilerin, demokratların kaldıkları evlere bombalı saldırılar düzenlemişlerdir .

Mevcut hükümet, MC dönemlerinin Emniyet Müdürünü Rize'ye vali olarak atamıştır. Vali faşistlerle devrimcileri aynı gören politikayı hayata geçirmeye çalışmaktadır. O kadar ki Eğitim Enstitüsü hiçbir neden yokken sudan bahanelerle kapatılırken, Rize merkezine 15 km. mesafedeki ülkücü- faşist kampından habersiz kalınabilmiştir. 21 Temmuz'da kampta bir kişi av tüfeği ile öldürülmüş, kamp ancak 26 Temmuz da basılarak , istiyerek veya istemeyerek, faşistlerin silahları ile kaçmalarına olanak tanınmıştır.

Öte yandan Anti-faşist gösteri bahane edilerek Eğitim Enstitüsü valinin teklifi Milli Eğitim Bakanlığının kararı ile süresiz olarak kapatılmıştır. Anti demokratik yeni uygulamalar gündeme getirilmek istenmektedir.

Bu anti demokratik uygulamaların başında Eğitimin halen kapalı tutulması ;

Müdürün görevden alınması;

Öğrenci -öğretmen cezalandırılması, sürgünü vardır.

Bu tür uygulamaları protesto ediyor ve

DEVAMI: Say: 5, st: 1

PTT EMEKÇİLERİNİN MÜCADELESİ DURDURULAMAZ

HABERLEŞME MEKANİZMASININ OLİGARŞİ İÇİN OLAĞANÜSTÜ ÖNEMİ DOLAYISIYLA BU ALANDA EMEKÇİLERİN ÖRGÜTLENME VE HAKLI MÜCADELELERİNİN "OLAĞANÜSTÜ ÖNLEMLERLE" DURDURULMA, YOKEDİLMA ÇABALARINIGETİRMEKTEDİR. ANCAK PTT EMEKÇİLERİNİN MÜCADELESİ VE ÖRGÜTLENMESİ GELİŞMEKTEDİR.

İSTANBUL

Haberleşme mekanizması herzaman için oligarşinin can damarlarından biri olagelmiştir. Bualandaki devrimci örgütlenme ve mücadele her dönemde titizlikle izlenmiş , ve bastırılmaya çalışılmıştır. Bu alanın fonksiyonunu iyi bilen oligarşi buralara özel yetiştirilmiş elemanlarını yerleştirmektedir. Ancak her şeye karşın PTT' deki örgütlenme ve mücadele gelişmektedir.

Temmuz ayı başlarında Gaziantep PTT ' si dağıtım ekibindekidevrimciler üzerinde türlü oyunlar oynanmıştır. Dağıtım ekibi Temmuz ayı başlarında yemeklerin iyi çıkmaması yüzünden bir günlük yemek yememe direnişi yapmışlardır. Bu direnişin ardından oligarşinin müfettişleri Gaziantep'e gelerek soruşturma açmışlar ve soruşturma sonucunda devrimci , yurtsever görevlilerden birçoğu ailelerinden ayrılmış ve değişik yerlere sürülmüştür. Bütün bunların kökeninde oligarşi için önemi büyük olan PTT'deki en ufak ilerici filizlenmeyi bile anında yok etmek girişimi yatmaktadır.

Öte yandan Mardin PTT iç şebeke şantiyesinde çalışan 25 işçi çeşitli sorunlarla karşı karşıyadır . DİSK'e bağlı Yeni Haber-İŞ sendikası üyesi olan işçiler Adana da çalışırken, orada iş bittiği gerekçesiyle Mardin'e nakil oldular. Ancak PTT genel müdürlüğü ile sendika arasında yapılan toplu sözleşme maddeleri Mardin' de çalıştıkları yerde uygulanmamaktadır. Toplu sözleşmede 24 Temmuz günü ücretli izin sayıldığı için işçiler tatil yapınca 3 yevmiyeleri ceza olarak Diyarbakır'dan Mardin'e gelen iç şebeke amiri Yalçın Bilek tarafından kesilmiştir.

Bununla birlikte işçilere çeşitli baskılar uygulanmaktadır . Hastalanarak rapor alan işçiler azarlanmakta; iş elbisesi verilmesi gerekirken verilmemekte; kirli işlerde çalıştırılmakta içme suyu bulunmamakta, işçiler çizmesiz pislik dolu menolarda çalışmaktadırlar . İşçiler toplu sözleşmeyle kazanmış bulundukları hakları uygulatmak ve diğer antidemokratik uygulamalarınkaldırılmasını sağlamak için mücadelelerini sürdüreceklerdir

Yine İstanbul'da hergün kötüleşen yaşam koşulları, keyfi uygulamalar ve kalitesiz bozuk çıkan yemeklere karşı İstanbul'da şehirlerarası serviste yemeklerin bozuk çıkması, şantiyelerde de düşük mesai ücretlerine karşı PTT emekçileri direnişe geçmişlerdir.

Şehirlerarası santralinde süt ve peynirlerin bozuk çıkması üzerine kahvaltıları almamak doğlrultusunda kendiliğinden bir hareket gelişmiş ancak bir önderlik yapılamayınca amacından saptırılarak son bulmuştur.

Bir diğer direnişte Telefon Başmüdürlüğü şebeke bakım ve buna bağlı şantiyelerde düşük mesai ücretlerine (Net:750 krş)karşı mesai yapmama doğrultusunda bir hareket gelişmiştir. Bazı işbirlikçi bürokratların engellemelerine rağmen direniş sürmektedir.

PTT emekçileri bu sorunlarının Türkiye halklarının sorunlarının bir parçası olduğunu, ekonomik demokratik haklarının iyileştirilmesi için sonuna kadar mücadele edeceklerini, ancak gerçek kurtuluşun işçilerin köylülerin devrimci demokratik iktidarında olacağını belirtmişlerdir.

TÜS-DER İSTANBUL ŞUBESİNDE BURJUVA POLİTİKACILIĞI

Demokratik kitle örgütlerinin, demokratik niteliğini hızla yitirdiği, birer tekke haline geldiği günümüzde, buyanlış ve zararlı eğilimin bir örneğini de TÜS- DER İstanbul şubesinde yaşadık.

Kendi ilerlemeci siyasetlerinin dışındaki hiç kimseye tahammülü olmayan bu baylar her türlü devrimci olmayan yöntemi uygulamaktan geri kalmıyorlar. Bir yandan kitlelere "derneğimizde siyaset yapılmaz biz ekonomik-demokratik haklar için mücadele ediyoruz. İsteyen herkes AP'lide DP li de üye olabilir " diyerek sakat mantıklarını sergilerken , bir yandan da kendi dışlarındaki devrimcileri üye yapmamak için her yola başvuruyorlar.

Haydarpaşa Numune hastanesinde Hasan Işık adlı bir hasta bakıcının ölmesi üzerine kitlenin kendiliğinden gelen hareketini yönlendirmek şöyle dursun, yükselen potansiyeli pasifize edebilmek için bütün güçlerini kullandılar. . Çünkü aktif kitle eyleminden umacı gibi korkuyorlardı, çünkü provakasyona gelmiyelim diye kuyrukçuluktan başka birşey yapmıyorlardı. Fakat daha sonra hastane sorunlarının tartışılacağı küçük bir grubun

DEVAMI: sy: 5, st: 2

KANALİZASYON İŞÇİLERİ DİRENİŞTE

GİRESUN

Giresun"da İller Bankasının yaptırmakta olduğu kanalizasyon inşaatında çalışan işçiler, bazı haklarının alınması doğrultusunda işverenle yaptıkları görüşmelerde işverenin, taleplerini kabul etmemesi üzerine 30.7.1978 günü sabahı ise başlamayarak direnişe geçmişlerdir.

Kanalizasyon işinde çalışan işçiler yaşamlarını çok kötü şartlarda sürdürmektedirler. Sabah 8'de işbaşı yapıp, akşam 5'de işten ayrılan işçilerin ücreti 125-150 li arasındadır. İşten ayrıldıktan sonra yemek yapmak ve yıkanmak için bir yer dahi bulumayan işçiler; sağlık şartlarının elverişsiz olduğu barakalarda kalmaktadırlar.

Pazar günleri de çalıştıkları halde ücretleri zamlı olarak verilmesi gerekirken, pazar günleri için normal günlerde olduğu gibi tek yevmiye ödenmektedir.

Sabahları işe yarım saat geç gelen işçiler işe başlatılmamakta ve o gün için yevmiye verilmemektedir.

Yağmur yağdığı günlerde ise işçiler ücretlerini alamamaktadırlar. Sigortalı olan kanalizasyon işçilerinin sigorta primleri sadece çalıştıkları günler için ödenmektedir.

Mart ayında patronun masraftan kaçarak toprak kaymasını önleyici tedbirler almadığından toprak kayması sonucu bir arkadaşlarını kaybeden işçiler, hiç bir sosyal güvenliklerinin olmadığını özellikle belirtmektedirler.

Direnişe geçen işçilerin talepleri şunlardır;

1)Günlük ücretlerin net 200 Tl. olması

2)Sigorta primlerinin tam olarak 30 gün üzerinden ödenmesi

3)Resmi tatil günü olan pazar gününde çalıştıkları gün iki yevmiye çalışmadıkları gün ise tek yevmiye verilmesi

4)Kısa sürelizorunlu işten ayrılmalarda yevmiyelerin işlemesi

5)İş güvenliğinin sağlanması

6)İşyeri temsilcilerinin seçilmesi ve işveren tarafından tanınması

7)Şantiyenin sağlık koşullarınındüzeltilmesi

Sendikalarının olmamasından yakınan işçiler sınıf sendikacılığının gerekliliğine inanmış olup sendikaları olmadığı halde bu taleplerinin işveren tarafından kabul edilene kadar direnişlerini sürdüreceklerini söylemektedirler.

SENDİKA MÜCADELESİ İÇİN İLERİ!
YAŞASIN SINIF SENDİKACILIĞI

GÖZTEPE HALK GECESİ YAPILDI

4.8.1978'de Göztepe Kültür ve Dayanışma Derneği (GKD)nin düzenlediği Halk gecesi Göztepe Renk sinemasında oldu. GKD adına açılış konuşmasını yapan bir devrimci, gece ve katılanları devrim şehitleri içinsaygı duruşuna davet ederek, özetle: "ülkemizin içinde bulunduğu güç koşulların emperyalizme bağımlılıktan kaynaklandığını halkımız üzerinde yoğun sömürüyle birlikte faşist baskıların arttığını ve bunun CHP hükümeti döneminde de sürdüğünü.." belirterek "CHP hükümetinin faşizme karşı uzlaşmacı tavrının, onun temsil ettiği oligarşinin isteklerinden kaynaklandığını.." vurguladı . "Oligarşinin ilerde faşist diktatörlüğe ihtiyaç duyabileceği için, faşizmin mevcut devlet cihazı içinde, sürekli olarak şu veya bu ölçüde bulunmasını arzuladığını CHP nin de buna uygun davranarak faşist kadrolaşmaya karşı kesin bir tavır almadığını, bunun (bu politikanın) reformist yada revizyonistlerin iddia ettiği gibi 'iktidar olup olamama' sorunu değil bir tercih sonucu olduğunu " belirtti

"IMF ile ilişkiler, ve ambargo sorunu dolayısıyla emperyalizme bağımlılığın açık olarak halkın gözleri önüne serildiğini" açıklayan konuşmacı "emperyalizme bağımlılığın ve faşizmin temellerinin ortadan kaldırılmasının DEMOKRATİK HALK DEVRİMİYLE mümkün olduğunu" söyleyerek, "tek yolun devrim olduğunu" vurguladı .

Daha sonra MERHABA TİYATRO TOPLULUĞU bir gösteri yaparak, devrimci türküler söyledi. Ayrıca geceye sazlarıyla, sözleriyle AŞIK İHSAHİ, SİNEM BACI AŞIK YOKSUL ve AŞIK MÜRSEL katılarak, geceye gelen yüzlerce işçi ve emekçileri coşturmuşlardır. İşçi emekçi ve öğrenci gençler "FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA", "TEK YOL DEVRİM", "KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK" sloganlarıyla sinema salonunu. inlettiler. Ayrıca geceye, Göztepe mh. muhtarı, Devrimci liseliler derneği (DEV-LİS) ve tüm şubeleri adına Devrimci öğrenciler Birliği (DÖB)ve Çiçekçi'li devrimciler adına kutlama mesajları geldi.

Muldo grevi "LOKAVT'LA" sonuçlandı

İstanbul Bomontide kurulu Mulda İlaç fabrikasında 129 gündür süren grev eşine ender rastlanan bir lokavt ile sona erdi.

KİMSAN-İŞ SENDİKASI tarafından dört ay önce başlatılan grev toplu iş sözleşmesigörüşmelerinde ortaya çıkan uyuşmazlık üzerine başlamıştı. Grevin 129'uncu gününde Kimsan İş Sendikası patron Seha Mutlusoy ile önce sözleşme imzaladı. Sözleşmeye göre işçiler saat ücretlerine 9 Tl. ücret zammı alıyorlardı. Diğer sosyal haklar ve 2, 5 maaş ikramiye sözleşmede yer aldı. Ancak yapılan bir protokolle MULDA İlaç fabrikası en az 6 ay süre ile kapatılıyor, işçiler tazminatları ödenerek işten çıkarılıyorlardı.

20 işçinin çalıştığı Mulda'da en eski işçi 9senedir çalışmakta idi çoğunluğunun 2 ve 3 senedir fabrikada çalıştığı ve sonuç olarak Mulda patronlarının 1,5 milyon liralık bir tazminat ödemek durumunda bulunduğu öğrenildi.

Sonuç olarak Mulda grevi sona ererken patronlar ve sendikacılar sonuçtan memnun görünüyorlardı. Mulda patronları 1,5 milyon lira civarında bir tazminat ödeyerek fabrikalarında KİMSAN İŞ SENDİKASINI uzaklaştırırken, sendikacılarda artık kendilerine sadece mali bir yük olan gerekli kadrolarını grev süresince çıkarmışlar grevi sona erdiriyorlardı. Bu arada toplu sözleşmeden dolayı aldıkları 50 bin liradanda söz ediliyordu.

ZİNDANLAR BOŞALSIN GENEL AF

Cezaevlerindeki Baskılara Son

DENİZLİ

Denizli Cezaevinde 670 tutuklu ve mahkum, proletarya sosyalistlerinin önderliğinde ayaklanarak yeni infaz yasasının içerdiği haksızlıklara ve cezaevi yönetiminin baskılarına karşı aktif mücadeleye girişmişlerdir.

Denizli Cezaevindeki işkence, dayak, uyuşturucu madde satışı , haraç alma vb. gibi her türlü insanlık dışı baskı ve uygulamaların baş sorumlusu gardiyan Mehmet Karaçay ve yardımcıları Mustafa Parlak'la Ahmet Güzel'in saltanatlarına bu direnişle son verilmiştir.

Denizli cezaevindeki direniş bir mahkumu çocuk koğuşundaki kardeşi ile konuştuğu gerekçesiyle gardiyanlar tarafından dövülmek istenesiyle başlamıştır. Önce arkadaşlarını gardiyanlara vermeyen mahkumlar , gardiyan silah tehdidi karşısında geri çekilmişlerdir. İki arkadaşlarının falakaya yatırılması üzerine tüm koğuşlar örgütlü bir şekilde direnişe geçmişlerdir. Bir gardiyanı da rehin alan mahkumlar dokuz gün sayım için gardiyanları koğuşlara sokmamışlar savcı ve müdür isteklerini kabul edince direnişe son vermişlerdir.

Ancak daha sonra bu haklı direnişten dolayı 25 mahkum çeşitli yerlere sürülmüştür. Mahkum ve tutuklular örgütlü bir şekilde mücadele verildiğinde oligarşinin kendi zindanlarında bile dizegetirilebileceğini görmüş, kavramışlardır. Ayrıca mücadelenin önderliğinin proletarya sosyalistleri tarafındanyapılması direnişin başarısında önemli bir rol oynamıştır.

670 mahkum ve tutuklu ayrıca Ramazan Kapan ve SuatBoşkuş imzalarıyla sorunlarını ve onların çözümü doğrultusunda taleplerini bir bildiriyle Devlet ve hükümet başkanlarına, Senato ve Meclis başkanlarına ve Adalet Bakanlığı ile Türkıye Barolar Birliği başkanlığına duyurmuşlardır.

Son bir söz de Başbakan Ecevit'e! Başbakan "dışarıda" asayişin sağlanmasıyla birlikte olayların "içede"başladığını ileri sürmektedir. Başbakan ülkenin her yanında ardarda süregelen cezaevindeki isyanları bu şekilde değerlendirmektedir. Bu, onun toplumsal olaylara ne kadar sığ baktığını gösterir, "içerisi " ve "dışarısıyla" Türkiye'de sınıf mücade-

DEVAMI: Sy: 5, st: 2

KULE HALKININ ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ

Kule semti Feriköyün hemen arkasında eski bir yerleşme alanı olan gecekondu semtidir. Köylerden kentlere iş bulabilmek kendisine ve ailesine daha iyi yaşam koşulları sağlayabilmek için gelenler evkiralarının pahalılığı karşısında konut sorunlarını bir arsa üzerine başlarını sokacak bir yer inşa ederek çözümlerler. Her gecekondu mahallesi gibi Kule'ninde sorunları vardır. Bu sorunların başında çöp ve tapu meseleleri gelmektedir. Geçenlerde Feriköy emekçi-Der'in önderliğinde çöp sorunun halli için açılan kampanya imza toplama ve sorunları anlatan bir bildirinin dağıtılmasıylasürdürülmüş ve başarıya ulaşmıştır. Sonuçta binlerce sineğin kaynağı olan çöplük dozerlerle ortadan kalkmış ve şimdiye kadar gelmeyen çöp arabası da gelmeye başlamıştır. Kule halkıda kendi görgü ve deneyleriyle doğru önderlik ve örgütlü mücadelenin üstesinden gelemiyeceği sorun olmadığını görmüştür.

Hasköy emekçileri faşistleri tecrit ediyor

Tüm ülkemiz genelinde alabildiğine artan hayat pahalılığı ve faşist çetelerin sürdürdüğü yıldırma pasifize eylemleri Ankara'nın bir gecekondu ve emekçilerin yoğun olduğu mahallesi Hasköy de debütün şiddetiyle sürmektedir. Hasköy emekçileri sömürünün ne demek olduğunu belirli ölçülerde kavramış bilinçli kişiler olarak anti-faşist mücadelede gereken yerlerini almışlar ve devrimcilerle birlikte faşistlerin terörüne baskısına dur diyebilmek ve mahalleyi faşist cinayet şebekelerine teslim etmemek için mücadeleye girişmişlerdir. Bu anti- faşist mücadelenin sonucunda faşistlerin mahallede var olan derneği kapanmış , faşistlerin eski derneğinin yerine devrimcilerle birlikte Hasköy halkı bir gecekondu kalkındırma derneği kurmuştur Derneğin açıldığı ilkgün sermayenin paralı köpekliğini yapan faşistler bunu hazmedemeyip derneği kimsenin olmadığı bir saatte kurşunlamışlardır. İkinci gün yine derneği kurşunlamağa gelen faşistler Hasköy emekçileriyle karşı karşıya gelmiş kendilerini kazmayla kürekle kovalayan halkın önünden çareyi kaçmakta bulmuşlardır . Bir kaçgün sonra Hasköylü devrimcilerle birlikte halk büyük bir anti-faşist gösteriyle derneğin açılışını yapmışlardır . Halk oyunları oynanmış Hasköy emekçilerinden biri Gecekondu Kalkındırma Derneğinin amacını anlatmıştır. Arkasından şiirler okunmuş marşlar söylenip faşistler lanetlenmiştir. Bütün bu gösteri sırasında faşist köpekler mahalleyi terk etmek zorunda kalmışlardır. Faşistler Hasköy'den adım adım sürüp atılıyor anti-faşist mücadele Hasköy'de yeni boyutlar kazanıyor.

OKMEYDANINDA SÜNNET DÜĞÜNÜ

• YAPI İŞÇİLERİ KÜLTÜR DERNEĞİ EMEKÇİ ÇOCUKLARINI SÜNNET ETTİRDİ.

Yapı İşçileri Kültür ve Dayanışma Derneğinin düzenlediği "geleneksel Sünnet Düğünü"12.8.978 günü Cenk sinaması (Hürriyet mahallesi)da yapıldı.

Devrimcilerin düzenlediği böyle bir gece çevre halkı tarafından ilgi ile karşılandı. Sünneti yapılan emekçi çocuklarına hediyeler verildi. Dernekle organik ilişkilerini daha sıklaştırmanın gereği vurgulanan gecede, halkın buna sempati gösterdiği görüldü. Gecede "keskin sloganlarla" siyaset yapıp geceye "hakim" (!) olacağını zanneden bir grup genç ise sekterliklerinin sonucu tecrit oldular.

Gecede yer alan devrimci ozanlar, Bağ-Der tiyatro kolu Emekçi-Der Kadın Sekreterliği Slayt gösterisi, Okmeydanın'daki yerel ozanlar ve Derneğin folklor, Koro ekipleri gecenin devrimci bir şekilde geçmesini sağladılar. •

Devrimcilerle halkın dayanışmasının en güzel örneklerinden birini veren Okmeydanındaki Yapı İşçileri Kültür ve Dayanışma Derneği üyeleri, bu tür çalışmaların tekrar yapılması gereğini çok daha iyi bir şekilde kavrayarak , tekrarlanmasının yararlı olacağını belirttiler.

Gece Devrimci bir disiplin içerisinde bitti. Bu gecenin düzenlenmesinde ekonomik, manevi katkılarını yapan çevre halkına devrimciler , bu dayanışmadan dolayı, bütün sorunlarının çözümünde, onlarla omuz omuza olacaklarını belirttiler.